

13-2

מדינת ישראל

משרד הכנסות

משרד

המלכודת

חכ"א אלקים העצני
1/91 - 4/91

שם תיק: לשכות השרים ליבאי ומרידור - חבר-כנסת
אלקים העצני

מזהה פזי: 7662/2-ג

מזהה פריט: 000r06j
כתובת 2-107-11-9-4

תאריך הדפסה 11/12/2017

מחלקה

אשרת השר
אריבואר

מס' תיק מקורי

13-2

21.4.1991

אליקים העצמי
הבר הנוסח

הנוסח

לכבוד
ראש הממשלה
שרי הממשלה

כב' ראש הממשלה,
כב' השרים,

בהמשך לפניותי הקודמות - באמצעות פקסימיליה - שבהן הצבעתי על הסכנות החמורות הטמונות בעריכת בחירות לעיריות או למועצות מקומיות בין ערביי יש"ע, כל עוד שולטים בשטח האנתיפאדה ואש"ף - נא למצוא לוטה ידיעה מ"הארץ" (11.4.91) וכן ידיעה במקומו "ירושלים" (17.4.91).

מן הידיעות מצטיירת "חלוקת עבודה" מעין זו:

- א. ראש הממשלה ושר הבטחון (ללא החלטת ממשלה או קבינט) מחליטים על קיום "בחירות" מוניציפליות או מינוי "מוניציפלי".
- ב. "ייבחר" או יתמנה - פאיז אבו רחמה, הנציג הבכיר ביותר של הפת"ח ברצועה או יתמנה בסאם שכעה, מסית מסוכן, שוכא ישראל וחבר פלג באש"ף שהוא רצחני אף מן הפת"ח.
- ג. עצם "הייבחרות" או המינוי יכשירו אותם להשתתף במשלחת הפלסטינית ב"וועידה האזורית" או בכל פורום אחר.
- ד. תובלט היותם ראשי הערים עזה או שכם, ותוצנע העובדה שהם אנשי אש"ף.
- ה. לזכותו של אבו רחמה ייאמר, שהוא אינו מסתיר מה בכוונתו לעשות עם תפקידו החדש. ר' בידיעה הר' ב את דבריו: "ביכולתן (של העיריות) לקבל החלטות מדיניות העולות בקנה אחד עם המדיניות הפלשתינית הכללית של אש"ף."

אני שולח מכתב זה מבעוד זמן, וזאת בעיקר לעיני אותם השרים בממשלה, המתנגדים באמת ובתמים לניהול מו"מ עם אנשי אש"ף ואינם מחפשים נוסחאות מלאכותיות וקודים מטעים כדי להסוות את השלמתם, מזה זמן רב, עם קבלת אנשי אש"ף למו"מ.

גם לאחר שלושת ביקוריו של בייקר בארץ לא שמע הציבור התנגדות ברורה וחד-משמעית מאף שר אחד בממשלת ישראל להשתתפות אנשי אש"ף במו"מ בכל תחפושת שהיא (ולא חשוב אם יכריזו או לא יכריזו, את מי הם מייצגים באמת) - כמו כן, טרם נשמעה התנגדות לעריכת בחירות בזמן הזה או למינוי ראשי ערים ומועצות שהם בעליל ובמובהק אנשי אש"ף.

בכבוד רב,
ו ב ב ר כ א,
אליקים העצמי.

העתק:
חכ"ם
חברי מועצת יש"ע.

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס

30-04-1991
25663
43

מס' _____
מפתח _____
211

אליקים

יירו שו לים

3 חלקים

שחם אלקטרה
חיים עם מיזוג אוויר
 מהטובים בעולם
 עכשיו במבצע!!!
TOKIDO
 ייעוץ, תכנון, מכירה והתקנה
 מרכז שיווק י-ם 782005, 781331

נסיון ישראלי להחזיר את בסאם שקעה לדאשות העיר שכם

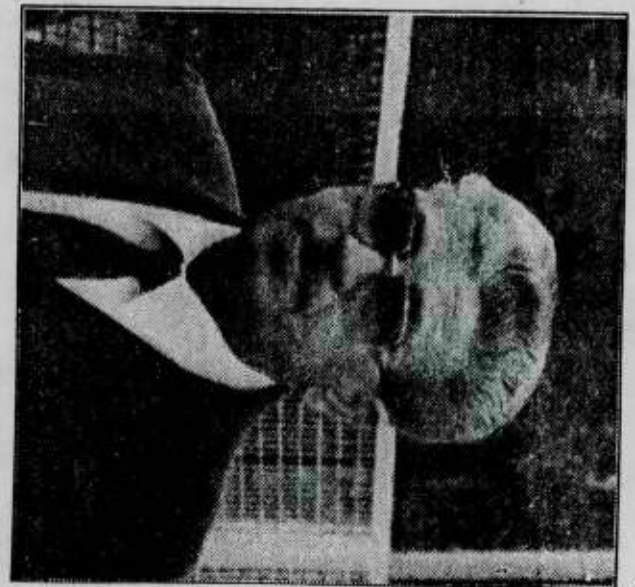
רש את שקעה לראשות העיר. שקעה הפך בסוף שנות השכ"ו עים לאחר המנהיגים הכולטים בשטחים. הפופולריות שלו הגיי עה לשיאה כאשר ההליטה ישרי אל לגרש אותו מהארץ בשל פעילותו בשירות אש"ף, אך חזר רה נה עקב לחץ בינלאומי. בשי נים האחרונות ירד מעמדו של שקעה, עקב תמיכתו כסוריה ובי מורדים נגד יאסר ערפאת. במינהל האזרחי סירבו לאשר או להכחיש את הידיעה.

שר הבטחון דאן, אריאל שרון, יחד עם כמה מראשי הערים האחי רות, בנסיון להחליש את מעמדם של תומכי אש"ף בשטחים. שקעה היה גם מראשי וערת ההכוונה הלאומית, גוף פרו אש"ף, ששיי מש מעין ממשלה פלסטינית. לטענת המקורות, זומגנו בשכר עות האחרונים כמה מחברי מר צעת העיריה של שקעה לשיחות עם קצינים במינהל האזרחי. במהלך השיחות נדרשו הפלסטיי נים לברר את הסיכוי למנות מח

חאנד אבו-מועמה
 מקורות פלסטינים שכסם טוענים כי ישראל מנהלת לאחי רונה משא ומתן עם נכבדים ואי שים בעיר, לבריקת אפשרות מינויה מחדש של מועצת העיר, כראשותו של בסאם שקעה. שקי עה, שהיה ראש עיריית שכס עד שנת '81, נפצע קשה בפיגוע של אנשי המחתרת היהודית. בסאם שקעה, שרגליו נקטעו בפיגוע, הודח מתפקידו על ידי

מ.א. 77-467

פאז אבר-רהמה שוקל הצגת מועמדות לראש עיריית עזה
 ריאן וליט, ראש אגודת עורכי הדין לשעבר בעזה, פאז אבר רהמה אמר לעיתון "שוק אלוואסטי", כי בכוונתו להציג את מועמדותו לראשות עיריית עזה. אבר-רהמה נולד בי המלך הנבא הישראלי וכמה סקרי ממשל רבוי שיש חשיבות לחקמה מועצה עירונית. לרבי אבר-רהמה אין מנס מעורבות בחירות דמוקרטיות לעוד זה בחשוכה עוסקת בדרך כלל בעניינים מוניציפליים ומיזריים. ובר "העיריית עוסקת בדרך כלל בעניינים מוניציפליים ומיזריים. ובר בולחו לשכל החלמות מוניחית העלות כמה אור עם המדיניות הפלסטינית הבלתי של אש"ף."

אבר-רהמה, מבין את הריג

הכנסת

תל. הסג' 333

חבר הכנסת

7.4.1991

המזכ

לכבוד

היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים

ירושלים

כב' היועץ המשפטי,

בהמשך לתלונתי נגד רדואן אבו עייאש ולמכתבך האחרון, הבטחת לי סוף סוף תשובה עניינית, עם קומו של הפצ'ר מאבלו, היינו בימים אלה.

מן התקשורת למדתי כי אבו עייאש עומד להשתחרר עוד מספר ימים מן המעצר המנהלי. אני חושש שלאחר שחרורו יעניקו לו האירופאים והאמריקנים מעמד ויוקרה אשר יקשו עוד יותר השלטת שלטון החוק הישראלי עליו. על כן, אתקשר אליך טלפונית לקבל מיד תשובתך הסופית, ובמקרה השלילי אפנה לוג'צ.

גם סרי נוסייבה עומד להשתחרר בקרוב, ועל כן נא ראה את כל האמור לעיל כנאמר גם לגביו.

בכבוד רב,

ו ב נ ר כ ה,

*אליך - 7-8
אליקים העצני.*

העתק:

ראש הממשלה

והשרים

משרד המשפטים
 לשכת השד
 דואר נכנס
 14-04-1991
 3500
 בקבלת
 תיק

השד סג' 30.4.91

אלקים

הכנסת

חבר הכנסת

י"ט בניסן התשנ"א
3.4.1991

משרד הנ לשכת ה דואר	
16-04-1991	
מס' 25248	נומרה
211	ד"ר

הענין
30.4.91

אליקים העצמי

לכבוד
ראש הממשלה
שרי הממשלה

אזונים נכבדים,

אני מתכבד לצרף כאן שלושה מאמרים מן העתונות האמריקנית בכל הנוגע למשלחת אש"ף-ירושלים אשר פגשה את שר החוץ בייקר בביקורו האחרון כאן.

הזגשתי בטקסט השורות הרלוונטיות המצביעות על כך, שאש"ף-ירושלים בראשות חוסייני הופך לתחליף לאש"ף-תוניס, וירושלים, בירת ישראל נעשית הבירה הדיפלומטית של אש"ף במקום תוניס.

חבל, שהחמצה ההזדמנות לחסל את ההנהגה האשפ"ת הירושלמית (ע"י העמדה לזין או גירוש) בזמן מלחמת המפרץ.

אין צריך לומר שלאחר הלגיטימציה מטעם בייקר הדבר נעשה קשה הרבה יותר. עם זאת, בעתיד עלול חופש הפעולה שלנו להיות מוגבל עוד יותר, בעוד אשר כחם ומעמדם של הנ"ל הולך וגובר.

על כן, אני חוזר ומפציר בכבי לפעול מייד לגירושם או להעמדתם לדין, בראש וראשונה של חוסייני, נוסייבה ואבו עייאש.

בכבוד רב,

ו ב ב כ ה
אליקים העצמי

СЛУЖБА ЗА
УПРАВЉАЊЕ
ТАМНИЦАМА
1991-10-81
ИМЕ _____
ОСТАТОК _____

Baker's diplomatic linkage

On one point, all the interlocutors Secretary of State James Baker has encountered on his tour of the Mideast are in accord. All agree that the liberation of Kuwait and the conclusive defeat of Saddam Hussein provide an opportunity for a diplomatic resolution of the Arab-Israeli conflict.

The Arab governments that joined the coalition against Saddam have commended Baker for losing no time in beginning to explore the "new opportunities" that President Bush invoked last fall from the podium of the United Nations. Even those Palestinian notables of the occupied territories who met Baker in Jerusalem, at the behest of the PLO, welcomed the evidence of Washington's revived interest in Mideast peacemaking.

Faisal Husseini, regarded as the foremost spokesman for Yasser Arafat in the West Bank, concluded after his discussion with Baker that the Americans "are determined to do something, to go forward, to push." In the lexicon of skeptical and suspicious Palestinians, these are perhaps the most optimistic terms possible, for the moment.

Americans should not be surprised, or disappointed, that Baker's initial postwar explorations of Palestinian, Israeli and Arab government positions yielded no startling breakthroughs. If a successful diplomatic endeavor is to commence, it must be prepared without naive expectations about the difficulties that lie ahead; without impatience at the months or years that will be required to heal the deep wounds of history; without illusions about the nationalist, sectarian and psychic passions that must be overcome.

Baker, who has earned a political reputation as a master dealmaker, is now embarked on an effort to mediate the most intractable dispute in the most contentious region of the world. Experience will have taught him that the views he heard this week in Riyadh and Jerusalem are to be understood as the inevitably exaggerated opening positions of parties preparing for long rounds of hard bargaining.

The predictable anxiety of all sides not to be the first to make unnecessary concessions was on display in the flap about remarks made to the BBC by Arafat's top political adviser, Bassam Abu

Sharif. Originally, Sharif was quoted as saying that the PLO would not insist on recovering all the land occupied by Israel during the 1967 war, or attending a peace conference on an "equal footing" with Israel.

No sooner had these concessions been broadcast around the world than the PLO's news agency denied them, and the Israeli government of Prime Minister Yitzhak Shamir brushed them aside as babble from an organization whose existence it prefers to ignore. Shortly thereafter, Sharif himself disavowed what he had told the BBC.

A similar determination to stake out maximalist positions might be attributable to the Shamir government. It is true that Shamir and his Likud Party have exhibited a tenacious attachment to the ideological principle of a greater Israel, but pragmatic politicians in his government recognize that an absolute refusal to accept the premise of "land for peace" would condemn Israel to permanent insecurity.

Moreover, recent polls suggest that half the Israeli population approves the formula of land for peace. Another poll recorded 58 percent of Israelis in favor of a new peace initiative from their government, while only 37 percent said that Shamir should renew his old initiative calling for negotiations about Palestinian autonomy with representatives elected in the occupied territories.

Baker is not merely playing the role of a canny dealmaker when he tells Israelis and Arabs that he senses a readiness for new thinking among his interlocutors. Saddam's defeat has changed the facts on the ground, and hence the thinking of the parties to the conflict must also change.

The strategic situation of Israel is much less perilous than it has been. The Arab regimes in the coalition have entered into new alignments to safeguard the state system they once disparaged. And the Palestinians have lost one more illusion about the possibility of abolishing Israel through "armed struggle." If peace can be forged in the Mideast, it will begin in a linkage between Saddam's defeat and a negotiated settlement of the conflict between Israel and the Palestinians.

San Francisco Chronicle

THE LARGEST DAILY CIRCULATION IN NORTHERN CALIFORNIA

New Thinking in the Mideast

THE WARM and cordial atmosphere surrounding Secretary of State James Baker's lengthy meetings with Israel Prime Minister Yitzhak Shamir and a separate delegation of West Bank Palestinians yesterday marked a welcome turnabout for U.S. relations with both parties -- and a significant boost for chances of a genuine and lasting peace between Israel and the Arab world.

Aglow with what he termed "signs of new thinking" by Israel's Arab neighbors, Baker won an endorsement of the administration's "two-track" diplomatic initiative -- separate pursuit of Arab-Israeli and Israeli-Palestinian talks -- from Israel's right-wing Likud government, with which he has had mostly frosty dealings in the past.

His friendly meeting with 10 Palestinian leaders marked the first time since U.S.-PLO talks were ended five years ago that a high-level U.S. official has made such contact in formal fashion.

These hopeful signs made all the more disappointing the report that Israel has launched a program to build housing for up to 88,000 new Jewish settlers, including thousands of Soviet immigrants, in the occupied West Bank, virtually doubling the number living in protected enclaves among the 1.75 million Palestinians.

OPPOSITION legislator Charlie Biton, who leaked the plans, charged that the government "wants to create a situation (in the occupied territories) that cannot be reversed; they want to torpedo peace."

It is hard to believe that Israel would resort to any such calculated undermining of the peace process at such a propitious moment for everyone involved -- especially after having just received \$400,000 in U.S. housing loan guarantees conditioned on assurances that no such program would be pursued.

WEDNESDAY March 13, 1991

The Philadelphia Inquirer

BAKER'S TALKS WITH PALESTINIANS OFFER SOME HOPE FOR THE FUTURE

The most important moment in the now-finished Middle East journey of Secretary of State James A. Baker 3d came when the cameras snapped his meeting with Palestinian leaders in Jerusalem.

This group of men and women, largely intellectuals led by the West Bank's most prominent personage, Faisal Husseini, are the key to whether President Bush will be able to translate a smashing military victory into a regional peace. They are the people without whose acquiescence a broader Midcast peace won't come about.

They are also the leaders whom the current Israeli government and some of America's Arab allies had been hoping to circumvent, because they are all supporters of Yasir Arafat's Palestine Liberation Organization.

This paradox is important to understand for all those who wish something hopeful to emerge in the Mideast in the aftermath of the Persian Gulf war. The issue of who speaks for the Palestinians remains one of the Mideast's great conundrums. Even though America's Arab allies are now showing a "new attitude" toward peace with Israel, any real progress toward that end still hinges on getting a dialogue going between Israel and the Palestinians.

In the days after the war ended, much was said and written about the blackened image of the PLO's leader, Yasir Arafat. He infuriated the Gulf Arabs and Saudi Arabia by his support for Iraq's Saddam Hussein.

The Saudis, who used to bankroll Arafat, told the Americans they wanted him replaced. Israeli government officials talked, as they have many times in the past, about finding a new West Bank leadership untainted by any relationship with the PLO. And one of Baker's first questions, when sitting down to talk with the West Bank-Gaza delegation of Palestinians, was whether they would be

willing to negotiate with the PLO.

association from the PLO. "I have a letter in my pocket from the PLO authorizing me to be here, and without it this meeting could not take place," he said.

But in looking deeper at the origins of this meeting with Baker, hopeful signs emerge. One of them is the fact that it took place at all. West Bank Palestinians have gotten in the habit of saying "no" to opportunity, and the meeting was not originally on Baker's schedule.

But the West Bank Palestinians decided that this was a moment that couldn't be lost. They persuaded the panicky PLO leadership in Tunis that, even if America had broken off its formal dialogue with top PLO officials, Palestinians in the occupied territories shouldn't be forbidden from engaging in dialogue with the United States.

Having won their point, the West Bankers and Gazans requested a meeting with Baker. He agreed. And the balance of power shifted, slightly but critically, from PLO headquarters in Tunis to the PLO supporters (they are not formal members) who live under Israeli rule.

That balance is critical for any Israeli-Palestinian talks in the future, since Israelis aren't likely ever to negotiate formally with the PLO. If there were free elections held on the West Bank - a proposal still formally on the table but hotly debated within the ruling Likud Party - the Palestinians who met with Baker would be sure to win the ballot.

Foremost among them is Husseini, 51, the scion of an old Jerusalem family and son of a legendary Palestinian fighter. He has taken the lead in the West Bank in pushing for a two-state solution in which Palestinians recognize Israel.

What is so remarkable about the soft-spoken Husseini is that he has reversed the self-destructive tendency of Palestinians to reject steps toward peace.

He supported the Shamir elections proposal, although not the conditions that Likud imposed, which would have

recognize Israel's right to exist in 1988. His friends worry that he is a candidate for assassination by Israeli or Palestinian hardliners.

This week a key Arafat aide in London floated a trial balloon suggesting that a Palestinian delegation of West Bankers, Gazans and exiles who are not PLO members might get the green light to negotiate for peace. The balloon was quickly shot down from Tunis, but such a group ever emerges, Husseini would certainly top the list.

But there is a pressing reason that Husseini and the others who met Baker still cannot act without a green light from the PLO. That organization, tarnished as it is, still represents all Palestinians and symbolizes their national aspirations. Without it the Palestinians inside the occupied territories are reduced to a powerless minority under Israeli rule.

Despite Arafat's mistakes, and widespread criticism of him among Palestinians for years, it is difficult to figure out who could take his place. Moderate West Bank Palestinians fear that if he falls, a free-for-all inside the PLO will fragment the organization. They say without the PLO's endorsement - which is impossible if the organization falls apart - they won't have the legitimacy to bargain with Israel.

On the other hand the Gulf debacle has shifted the real power their way. Now, they are Yasir Arafat's only constituency. He needs them as much, even more, than they need him. Their views can no longer be ignored.

So what the Baker-Palestinian meeting reveals is that there does exist a body of peace-minded Palestinians with whom Israel can talk, if the conditions are right. There won't be smooth sailing. Israel has imprisoned Husseini in the past, and several of his associates are being held in prison without trial. But there is now a Palestinian address other than Tunis at which Washington - or Israel - can call.

הכנסת

אליקים העצני

חבר הכנסת
ט' בניסן התשנ"א

24.3.1991

משרד המשפטים
לשכת השר
דואר נכנס
3-04-1991

24738

הש"ס, 21/3/91

אסתר

הש"ס, 21/3/91

לכבוד

שר הבטחון

מר משה ארנס

משרד הבטחון - הקריה

תל אביב

כב' השר,

הנדון: פתיחת אוניברסיטאות ביר זית,

א-נג'אח והמכללה האיסלמית בחברון.

על פי דיווחי העתונות יש כוונה לפתוח את המוסדות הנידונים, בתי גידול מרכזיים של האנתיפאדה. פתיחת מוסדות אלה בעוד האנתיפאדה ממשיכה לבעור בכל עוז, והישגיה בשטח מתרבים והולכים, כמוה ככניעה למצב הקיים, כמיסוד המרד.

שוב ייאמר, שוויתורים אשר לא נעשו ע"י שר הבטחון מטעם המערך - בוצעו ע"י ממשלת הליכוד...

בשעתו הומצא לך תזכיר של מרכז "עובדה" אשר הצביע על אפשרות לפתוח אוניברסיטאות-חבלה לאחר התניית שינוי אופיין, קרי:

- א. פיזור אגודות הסטודנטים שהן ארגוני טרור לכל זבר (הבחירות להן התנהלו בגלוי בין "פתח" ל"חזיתות" השונות וכו').
- ב. פיטורי ההנהלות אשר מונו ע"י אש"ף.
- ג. איסור כל פעילות פוליטית בתוך כתלי הקמפוס (קל וחומר - טרוריסטית).

לתזכיר הוא צורפו אסמכתאות מן הדין הירדני ומן הדין הבינלאומי.

-2- הכנסת

חבר הכנסת

לא ראית לנכון לקבל הצעות אלה כאשר הורית על פתיחת יתר האוניברסיטאות. אני חוזר עכשיו על ההצעה והבקשה הזאת בכל הנוגע לשני מוסדות אלה, שהן הגרעין הקשה, האנטלקטואלי, המוסדי, התקשורתי של האנתיפאדה.

צר לי לציין, שפתיחת האוניברסיטאות היא אך קו אחד בתמונה שכמעט כולה שלילית:

- * עדיין לא ניתנה לצה"ל הוראה לזכא את האנתיפאדה.
 - * עדיין צה"ל למעשה נוצר את האש מול אבנים ובורח מפניהם, פשוטו כמשמעו. (זוגמאות יש עמי למכביר).
 - * עדיין הכפרים הערביים ושכונות הערים נמצאים זה-פקטו תחת שלטון "המפקדה הלאומית המאוחדת" ורגל יהודי לא תדרוך שם.
 - * עדיין ערבים הנאמנים לישראל נטבחים כצאן.
 - * עדיין המנהיגות הייצוגית הגלויה של המרד פועלת באופן חפשי בירושלים.
 - * עדיין המנהל האזרחי בישיע פועל עפ"י הנחיות ופקודות מפקדת ההתקוממות, בעוד ישראל משלמת את המשכורות.
 - * עדיין מופיעים בירושלים בגלוי עתוני ושאר פרסומי אש"ף.
 - * עדיין הניצול הכלכלי של ישראל ע"י האנתיפאדה נמשך: גניבת רכב ופירוקו, סחר בנשק, זיוף תעודות זהות, כל חותמות המנהל האזרחי, פנקסי מע"מ ואשורי מס הכנסה, רשיונות נהיגה ותעודות ביטוח - הכל בכפרים שכחות ישראל אינם נכנסים לתוכם זה שנים.
- למעשה - כמעט ואין הבדל בין הטיפול באנתיפאדה בשלטון הליכוד בהשוואה למצב אצל המערך.

צר לי שעלי להביע כך את אכזבתי, לאחר שתליתי תקוות רבות כי המצב ישתנה לטובה.

בכבוד רב,

ו ב ב ר כ ה,

אליקים העצני

העתק: ראש הממשלה
שרים
חכ"ים

הכנסת

ט' בניסן התשנ"א

חבר הכנסת

24.3.1991

לכבוד
שר הבטחון
מר משה ארנס
משרד הבטחון
הקריה
תל אביב

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
משרד ראש הממשלה
קרית בן גוריון
ירושלים

כב' ראש הממשלה,
כב' שר הבטחון,

דווח בעתונות על תכנון בחירות מוניציפליות בין ערביי יש"ע במסגרת תכנית "כלכלית-פוליטית" לקידום "התהליך המדיני". עוד נאמר, כי הנבחרים ישאו ויתנו עם ישראל על "הסדרי ביניים". המגמה היא - לפי הידיעה הנ"ל - להזרים לעיריות כסף סעודי-אירופי-ישראלי כדי לתת "יתר כח לגופים שאינם דווקא קשורים לאש"ף" וכן: "לעקוף שאלות שנויות במחלוקת כמו נציגות של ערביי מזרח ירושלים ושל אש"ף-חוץ".

הדברים הללו, אם הם נכונים, מהווים מירשם בטוח למות-נשיקה, טבעי ובלתי דרמטי, של שלטון ישראל ביש"ע.

ואלה נימוקי:

1. הבחירות שערך ביש"ע בשנת 1976, שר הבטחון דאז, שמעון פרס, היו הצעד המכריע להתמסדות אש"ף ביש"ע ("הוועדה להכוונה לאומית"). זאת - במצב שבו שלטון ישראל ביש"ע היה עדיין איתן ומבוסס ולא כמעט פיקטיבי ורופף כפי המצב כיום.

2. קל וחומר לאחר למעלה משלוש שנות אנתיפאדה, וכשלון ישראל לדכאה.

אולי אין מביאים לידיעתכם את המצב לאשורו, אם כן - זו ההזדמנות להביא לתשומת לב כב' שלושה עיונים:

בתחום המבצעי - עם כל הכאב שבדבר -

א. צה'ל נסוג מלהתעמת עם המרד ולמעשה אינו מתייצב עוד אופרטיבית מול מידי האבנים, אלא מפנה להם עורף: עוקף, "מונע חיכוך".

ב. בשטח גופו שולטת "המפקדה הלאומית המאוחדת". צה'ל מפטרל ועורך ביקורות בכבישים הראשיים, ובכך הוא מתפקד כמעין "מיליציה", אמנם הגדולה ביותר בשטח. אך די בסטייה מן הכבישים הראשיים, ולו של כמה מאות מטרים, כדי להיתקל במחסומים של "המיליציה השנייה", זו השולטת בכפרים ובשכונות הערים שלטון ללא עוררין.

ג. אפילו המנהל האזרחי ביש'ע אינו עוד ממש בשליטת ישראל. אין פקיד ערבי במשרד הרישוי, במערכת הבריאות, במערכת המשפט, החינוך וכיוצ'ב, אשר יעיז להמרות הוראת "המפקדה הלאומית המאוחדת", ולו מתוך חשש לחייו. התוצאה: ישראל משלמת את המשכורות, והמינהל האזרחי מצוית לפקודות מפקדת המרד.

זה המצב דה-פקטו. בחירות - ולו בדרג מוניציפלי - תיתנה לו את האישור והמיסוד הפורמלי גם "דה יורה".

3.) לאחר שתבנית השליטה דה פקטו של המרד התייצבה והתקשתה במשך למעלה מ-3 שנים, כל מה שייצקו לתוכה יעוצב ממילא על פי תצורה זו. כך הבחירות. מי שייבחר יהיה בהכרח הנציג הנבחר של האנתיפאדה, ולא חשוב אם קבל מנוי רשמי מערפאת, אם לאו.

4.) התניית הפסקת האנתיפאדה היא פח יקוש. גם המרד האלג'ירי נפסק תמורת "הפתרון המדיני" של הנסיגה הצרפתית. בתנאים של כניעה ומסירת השטח הבטיח גם שמעון פרס "להפסיק" את האנתיפאדה.

אמור מעתה: אם הם יפסיקו את המרד מצונם, תמורת "בחירות", למשל, הרי שהמרד ניצח, השיג את שלו, וממילא פריו ותוצאותיו יהוו את הסדר החדש שלאחר הבחירות.

לו השכילה והצליחה ישראל לדכא את האנתיפאדה ללא כל תנאי מדיני, ולו בתהליך זה היתה מנצלת כחות מקומיים, ועל אלה היתה בוכה שלטון עצמי כלשהוא, עם או בלי בחירות, ניחא. דא עקא, שישראל מסרבת בעקיבות ללכת בדרך הזאת.

5.) גם הרעיון למשוך כסף סעודי לתמוך ב"עיריות" מסוכן. בכל תולדות נדודיהם בעמים הצטיינו היהודים בהפריית המחשבה, בגירווי הסקרנות, בליבוי האמביציה של עמים אחרים. להוותנו הצלחנו בכך מאד מאד בכל הנוגע ל-"פלסטינים".

גירווי תיאבונה של סעודיה למעורבות ישירה בא'י יגרום לבניית תשתית כלכלית איתנה של הישות הפלסטינית העצמאית. די ברווחי כמה בארות נפט כדי לתעש, ומכל מקום לפרנס, את יש'ע. לאחר שהאזורים הללו יעמדו על רגלים כלכליות עצמאיות (יותר טוב מאשר ישראל!) - מה יוכל עוד לעצור את הקמת מדינתם העצמאית?

ולו יצוייר שתקום פלסטין סעודית במקום פלסטין אש'פית - האם לכך אנו שואפים?! עם זאת, טביר שכל עוצמה כלכלית שתוכנס לשטח הנשלט ע'י האנתיפאדה תוסיף את העוצמה לה, ולה בלבד, קרי: תבסס את שלטון-אש'ף.

על כן, יש להזהר גם ממשיכת מעורבות סעודית להר הבית, שכן משם עלולה להתפשט "הדעה" של בעל "המאה" על כל הארץ!

6.) כל עוד ארגוני הטרור שולטים ברחוב הערבי - כל מי ש"יבחר" יהיה בהכרח אש'ף. זה היה ברור לפני שנה, ועל כך - בין היתר - נפלה הממשלה.

"בחירות", בארץ הנשלטת ע'י ארגוני טרור, יש בהן תערובת דוחה של תמימות וצביעות: הלא מי שעורך אותן יודע שמדובר במהתלה. ואם מי שעורך אותן הוא גם קורבנן המיועד - כמו במקרה דנן, כאשר ישראל היא הסנדק של הילד הזה - נוסף עוד נופך טראגי לקומדיה הזאת של תמימות וצביעות.

דומה הדבר, כאלו נערכו בחירות "דמוקרטיות וחפשיות" במאפיה הסיציליאנית ובהשגחת... הספיקר של הפרלמנט הבריטי. ועדיין הדוגמא אינה שלמה. הלא אנחנו הקרבן המיועד של "המאפיה" הזו. אם אנחנו נאשר את כשרותו של החזיר - מי יוכל לחלוק על כך?

ואכן, ברוב הוגנות ויושר כבר הודיעה האישיות הצבורית הערבית היחידה שאינה קשורה מימסדית לאש'ף - אליאס פרייג' - כי כל דמות שתיבחר תציית לאש'ף, כפי שהוא בעצמו עושה.

7.) הואיל ואין להניח שהוגי התכנית, כולם אנשים מוכשרים הבקיאים בנושא, לא היו ערים לשיקולים אלמנטריים אלה, נותרה רק מסקנה אחת: זהו כנראה עוד "גימיק" כדי להרוויח זמן. סומכים אולי על קינאתו של ערפאת שתמנע, על התנגדות החמס שתטרפד, וכיוצ'ב.

דא עקא, שזהו משחק ברולטה רוסית. כבר ראינו שלא תמיד "ההסתמכות" על הערבים עלתה יפה. כל מהלך האנתיפאדה "הלבנה" הוכתב על ידי הפרגמטיזם של אש'ף-ירושלים, וכך הפגישה עם בויקר. כלל אין לדעת, אם לא יפתיעונו בהסכמה, ביודעם היטב שכל מי שייבחר בהכרח ישתלב באש'ף אם לא היה משולב מלכתחילה.

8.) אין כל הבדל בין בחירות מוניציפליות לבחירות כלליות. עצם עובדת עריכת "בחירות" היא שתישאר הקובעת. מה גם, שאף לפי גירסת הוגי התכנית, הנבחרים הללן יוחשבו "הנציגים האותנטיים" למו'מ על "הסדר הבינים", כלומר על עתיד ארצנו.

מכאן, שעל פי התוצאה והאפקטיביות אין כל משמעות לחוספת-הכינוי "מוניציפליות", פרט - אולי - לצורך להסוות ולהרגיע.

9.) גם להתניה כי הנבחרים (או המועמדים) יצהירו "שאינם אש'ף" אין כל ערך. אם נעמיד דרישה כזו, סופנו שנתפשר על איזו שהיא נוסחה מימית. ^{ואפי'ן} יסכימו לכל נוסח שנכתיב, סופה של ההתחייבות כהתחייבות המצרית להמנע מהסתה ותעמולה עויינת, כעשרות הסכמי "הנורמליזציה" שחתמו עליהם.

שוב אנחנו מאחזים את עיני ע צמנו, אך הפעם מדובר בלב המולדת.

10.) כך יוצא, שבעוד הממשלה לוחמת בעוז נגד נוסחת "שלוש תמורת שטחים", קרי: נגד חיתוכו וביתורו של הפרי מבחוץ, היא אמנם משאירה את קליפתו החיצונית שלמה, אך היא מרוקנת אותו מבפנים, אותו "פנים" שיימסר באורח שקט ובלתי דרמטי לצד השני. לאחר מכן חיפול גם הקליפה: נשירת ארץ ישראל תהיה אך תוצאה טבעית של צמיחת פלסטין מבפנים.

11.) זה המקום להזכיר את אזהרתו של קיסינג'ר. נאמן למשנתו - "שטחים תמורת שלום" המליץ לספח כל אזור ביש'ע שהינו חיוני לבטחוננו, הואיל וכל מקום שתחיימנה בו בחירות, שם באורח בלתי נמנע תהיה ריבונות פלסטינית.

אסכם: אומרים, שהאמריקנים מכינים "ארוע" חיצוני בווינגטון, שאליו יוזמנו ישראל וארצות ערב.

תכנית הבחירות ביש'ע, כולה תוצרת כחול-לבן, אף היא בחינת ארוע, אך זה "ארוע מוחי" המכה את האדם מבפנים, מתוכו.

בכבוד רב,

אליקים העצני, ח'כ

מדינת ישראל משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים
המשרד הראשי

ירושלים, י"ט באדר התשנ"א
5 במרץ 1991

תיקנו: 7083/12
(7618 אק)

משרד המשפטים
לשכת היועץ המשפטי לממשלה
דואר נכנס

מס' מפתח: 7-03-1581
יועץ המשפטי לממשלה
ת"ק: 811

מס' תיק: 7083/12

מס' מפתח: 7618 אק

לכבוד
ח"כ א' העצני
הכנסת,
ירושלים
=====

נכבדי,

הנדון: תלונה נגד אמנון דנקר
סמך: מכתבך מיום 24.2.91

ביום 21.1.91 נתקבלה בלשכתנו תלונתו של אחד מר' י' גבאי, בענין אותו פרסום נושא מכתבך שלך.

היועץ המשפטי לממשלה מילא את ידי לצרף לעיונך את תשובתנו מיום 3.2.91 למר גבאי, שהעתק הימנה שוגר אל נשיא המדינה.

... מצ"ב העתק המכתב מיום 3.2.91.

בכבוד רב,

גלעד נויטל, עו"ד
עוזר בכיר ליועץ המשפטי לממשלה
בשם היועץ המשפטי לממשלה

העתקים: נשיא המדינה
שר המשפטים
שר המשטרה
יו"ר הכנסת
פרקליטת המדינה
מפכ"ל המשטרה
(לכולם - בצירוף העתק המכתב מיום 3.2.91).

מדינת ישראל משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים
המשרד הראשי

ירושלים, י"ט בשבט התשנ"א
3 בפברואר 1991

(7006) שז

לכבוד
מר יצחק גבאי
ת.ד. 322
קיראון 55 102

א.נ.,

הנדון: נשיא המדינה - פרסום של העתונאי דנקנר
סמך: מכתבך מיום 30.12.90

היועץ המשפטי לממשלה עיין במכתבך שבנדון על נספחו, ולאחר ששקל את הענין מכל היבטיו, ובכלל זה לאחר שבחן את תוכנו ולשונו של הפרסום לאורם של היבטי המשפט שבסוגיה, בא היועץ המשפטי לידי מסקנה כי אין הוא רואה לקיים הליכים פליליים בגינו של הפרסום.

אין ספק לדידו של היועץ המשפטי לממשלה, כי המדובר בפרסום שלשונו בוטה וצורמת. עם זאת, עם כל הסלידה מצורת הכתיבה ומתוכנה של הכתבה, האיזון בין הערך של חופש הביטוי, לבין הערכים שהביטוי החופשי, דוגמת זה שבכתבה, פוגע בהם, מטה את הכף, לא בלי לבטים, לאי הבאה בפלילים בגין הפירסום. אין להתעלם גם מן השיקול, שהדבר החמור מבין האמירות שבכתבה, נאמר לא מפי הכותב עצמו, אלא הכותב מביא מפי השמועה - "...הילכו שמועות ויותר משמועות...".

חופש הביטוי, הינו תנאי מוקדם למימושן של כמעט כל החרויות האחרות. הדברים שנאמרו בע"א 214/89 אבנרי ואח' נ' שפירא, ואח', יפים לעניננו:
2/...

מדינת ישראל משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

-2-

" באיזון בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש הביטוי, יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי ... מכאן החשיבות המכרעת בביסוס חופש הביטוי והזכות לשם הטוב. בהתנגשות בין השניים יש ליתן משקל מיוחד לחופש הביטוי, שהוא תנאי ויסוד לזכויות אדם אחרות, לרבות השם הטוב, ולמטרת הדמוקרטי כולו".
(פ"ד מג (3) 840, 863 מול האותיות א'-ב', ובעמ' 874 מול האותיות ג'-ד').

בעיקר יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי, בכל הנוגע לביטויים הנוגעים לענייני ציבור ובתחומים ציבוריים (שם, בעמ' 863 מול האותיות א'-ב' ו-ד').

וזאת יש לזכור:

"חופש הביטוי משתרע... על דעות שאוהבים לשמוע ועל דעות מרגיזות וסוטות, "אשר מקוממות בתוכנן ואשר סולדים מהן"... חופש הביטוי הוא גם החופש לבטא דברי זעקה, הצורמים את האוזן... חופש הביטוי כולל את החופש להביע דעה, "ללא מעצורים, ללא איסטיניסיות ופתוח לרווחה..." (ההדגשה שלי - ג.נ.).

(ראה בג"צ 806/88, U.C.S., ואח' נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות, ואח', פ"ד מג (2) 22, 34 מול האותיות ג'-ה').

בהתחשב ב"איפוק המירבי" (כלשון בית המשפט העליון) שבו יש לנהוג בכל הקשור לעבירה הנטענת המשליכה על חופש הביטוי, שחשיבותו ומשקלו המיוחד נעלים מכל ספק, כאמור, והמשתרע גם על דעות חריגות, קיצוניות, המקוממות בתוכנן, ו"שאינן ערבות לאוזניים מסויימות" (ראה: בג"צ 806/88 שלעיל, שם; 3/...

מדינת ישראל
משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

-3-

ולאחרונה: ע"פ 538/89 ורשבסקי, ואח', נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (2) 877,870 מול האותיות ו'-ז'), - ובשים לב לתוכנם המלא של הדברים, סבור היועץ המשפטי כי גם אילו היה בדברים דגן חשד לעבירה, לא היה בנסיבות במכלולן כדי להצדיק פתיחה בחקירה (ראה: בג"צ 506/89 בארי נ' ראש מדור תביעות, אגף חקירות, המטה הארצי, של משטרת ישראל, ואח' פ"ד מד (1) 604, 612 מול האותיות ז' ובעמ' 613 מול האות א').

בברכה,

גלעד נויטל, עו"ד
עוזר בכיר ליועץ המשפטי לממשלה
בשם היועץ המשפטי לממשלה

1991 5.3 האל

גורמים בי-ם: ארה"ב מעוניינת שריאד וקהיר ימנו משלחת פלשתינית למו"מ

אש"ף שוקל למנות תושב השטחים לראש הארגון במקומו של יאסר ערפאת

הסיוע לקליטת עלייה, לאחד אישור הערבות, כבר זמלו כנעים עם ארה"ב להשגת עזרה וסיוע כלכלי. כייקר פתרון להגיע לישראל עם כבוד, כבוד אישור של סיוע כלכלי. ניו נוסח נסר חצי מיליארד דולר. נורע, כי כיסים העובדים עומד המס של לבקש שדמלית שהתנגדו אישר מבטח - מחמת הליכו שדוקמה ישראל לפני שבוע. גורמים פלשתינים אמרו כי ישראל תנשא לשי כנע את הממשל לאשר סיוע כנע 200 מיליון דולר, אל חיכע סעד סוף עם ביש וביקר.

למדינת המבקשים לתרום את חלקם למדי החדש יצטרף הסכום גם שי יוצג של קצרה, גן קלארק, שי צוע לירושלים מרחמים כאורח שר העוז דוד לוי. קצרה הכינה באחרונה תוכנית סיום כמורה התיכונ, וקלארק יבקש להציגה ביוזקלים. הצדדים אמרו כי יאמרו להגיע אף הוא כימים הקרובים לביקר באור, במטרת מאמצית של העזר ליה הארופית להשתלב בתהליך השלום.

צעדי מנע מיוחדים

צגיל ומערכת הביטחון יקמו בצעדי מנע לקראת ביקורו של בייקר. גורמים צבאיים בכירים מקרו כי יקמו חשש לפיגועים של פלשתינאים עם בייקר, במטרה להסב את תשומת הלב לבעיותם. לרכרי יולם, יוטל עוצר באזורים נרחבים וביצועים לפרענות וייתכן גם שר צועת עוזר תיסגר לתקופות נכמה מסוימת, כדי חסכן את החשש להחמשת האווירה.

(סוף בעמוד אה)

אמרו תסקיר פעיל יותר לתושבי השטחים. כמה מהרעיונות הוצגו כי אחרונה בסני עיתונאים טעוניים שביקרו נכמה אש"ף בתוכם. בין היתר נשקלת אפשרות למנות אישיות בעלת מעמד ויוקרה מסויב חושבי חשמים לראשות הארגון. כמקום יאסר ערפאת, או מעליה ארם זה יכר כנשיא כבוד של אש"ף. שבו של פייסל אליחטייני הוסיב בחקשר זה.

ישראל תבקש סיוע נוסף

למרות טלעת ביקורו בריאד ובאור שבבוע הבא יתקיי מוסד המדינה האמריקאי, ג'יימס בייקר, כליכוד עמדות הצדדים, מבלי להציג עיל עליהם לחץ, יש בדעתו לעמוד על עקרונת מדיניותה של ארה"ב כמסגרת "הסדר החדש". טיטה בשמי הארץ תאפשר לו ללשור טיטה על היקר רבנייה בשטחים ובירושלים, מעריכים כי הוא ידגיש את חגיגות המיוחדות שמגלה התקבל לנשא זה.

בשיחה עם שגריר ישראל בארה"ב, ולסו טובל, סכה נמסר על החלטה לחתום על צגות להלוואת כסר 400 מיליון דולר עבור שיכון ילעלים, אקר עוזר המוכר רגים רוט כי בייקר רשם לפניו את הדעת שמיר שאר לכטסלה תוכנית לבנות כישתים 20 ואף יחדות דוה, כפי שפרסמו חברי הכנסת דודי צוקי חרים ארזן, אולם, בקריאות בנייה של סגנית השר נאולה כחן חברי הכנסת גרשון טפט שהתחיה רצחק לוי מטגטריל נאמר כי מתוכננת בנייה מסוימת שד חתר.

ביקורו של בייקר בארץ ינוצל לגישור לשבשש לתסוך כנגילת

מאת ערובא אלרר, אורי ניר ואיתן רבין

ארה"ב מצעה סטעודיה ומצוים ירכיבו את המשלחת הפלשתינית לסיאוח עם ישראל על הסדר ביניים. לכטסל עצמי, כשלב ראשון כיהמת שלום תישא, כדיווחים שהגיעו כי מים האמריקאים ידויעלים נמסר כי ארה"ב מבקשת לנצל את החשמים המיוחדים שנוצרו עם ריאד וקהיר צעת המלחמה נגד עיראק.

האמריקאים חוששים כי החלום יחליט להאמור כמחדות כשטחים ולהשתלט על הציגנה הפלשתינית, כפי שאירע במחירות בירדן, ולכן הם מעריכים מלחמת מנע. אפשרות נוספת הברכת כוואשנינגטון היא קילובם של פלשתינאים כמשלחת שדומת עם ירדן, ארה"ב מגלה נכונות לספר את החשמים עם רמת עימן, ולקבל את הסכמי של העלי הישיון כרכר האילוצים שהביאו להתייבשות למרחם חוסין.

אחול נמסר בירושלים כי אה תושב הסכה בקרב וצגהנה העלר תינית בשטחים האומקת באש"ף, תיתכן פנישה בין בייקר לבין כמה אישים הששטחים ומלורה ירושלים לעומת זאת, אמרו סקרים בוואשנינגטון כי בייקר אינו מצגון להחמש עם תושבים הששטחים בעת ביקורו בישראל. הממשל לא ניסה ליישם פנישה כו בשל רצונו להגיע מליח רוח מעמדתם של הפלשתינאים ספר גיית המסר ורצונו להימנע מליחון של סירוב פלשתיני, כפי שסרזו בעת שמוכר המדינה הקדם, גירדן שילך, ניסה לקדם את יחמת הפלשתינים.

כרכר חוגים אדיים באש"ף נב" חונים סחה רעיונות אדיים, שי

הכנסת

יח' באדר תשנ"א חבר הכנסת

4.3.1991

מס' 23596

הקניט

21

מס' תיק

לכבוד
ראש הממשלה
שרי הממשלה.

כב' ראש הממשלה,
שרים נכבדים,

c. חוך זמן קצר יגיע מועד שחרורו מן המעצר המנהלי של רדואן אבו עיאש.

כתבי אישום שהוגשו בבית המשפט הצבאי בלוד בשנת 1989 מייחסים לו: ניסוח הודעות "המפקדה הלאומית המאוחדת", חברות ב"מפקדה" כנציג הפת"ח עד דצמבר 1988, קשר פקס לשם דיווח וקבלת הוראות עם נציג הפת"ח בפריז, אבו טארק. מחליפו ב"מפקדה" עבד רבו, הועמד לדין, אך אבו-עיאש נהנה עד היום מחסינות.

עניינו זהה לתיקו של סרי נוסיובה, אשר כתבי האישום הנ"ל מייחסים לו עבירות דומות.

אני מפציר בכב' לעשות הכל כדי ששני הנ"ל לא ישוחררו מן המעצר המינהלי בטרם יוגשו נגדם כתבי אישום - אם בבית המשפט הצבאי בלוד ואם בבית המשפט המחוזי בירושלים.

זו ההזדמנות האחרונה למנוע הופעתם בעתיד כנציגים של "הפלשתיונים" "המתוכנים" ו"האוטכתיים" במו"מ על יש'ע וירושלים.

בכבוד רב,
ו ב ב ר כ ה,
אליקים העצני

ירושלים, ו' בשבט התשנ"א
21 בינואר 1991

(21965)

(211)

לכבוד
ח"כ אליקים העצני
הכנסת
ירושלים

ח"כ העצני הנכבד,

הצטערתי למקרא מכתבך, מיום כט' בטבת תשנ"א (15.1.91).

לא היה מקום לכתוב בו, שבעיקרו נסמך על אי ידיעת העובדות.

אני דוחה מכל וכל את דבריך בענין דרך טיעונו של בא כח המדינה בבג"צ נשוא המכתב.

כמעט כל מה שכתבת כאילו לא נטען או הוצע ע"י הפרקליטות או ע"י משרד המשפטים, נטען והוצע על ידם. לוא היית קורא את תצהיר התשובה שהוגש מטעמנו, לוא היית שומע את הדברים שנאמרו בבית המשפט ולוא היית מברר איתי מה היתה דעתי בענין חלוקת המטכות (ודוקא בהתייחסות לחברון וסביבתה) אין לי ספק שהיית חוסך מעצמך כתיבת מכתב כזה.

בכבוד רב,

דן מרידור

אס/אכ

סחתח-אלחע-98

ירושלים, כ"ט בטבת התשנ"א
15 בינואר 1991

חבר הכנסת

הכנסת

Fax

מכתב

משרד המשפטים
לשבת השו
דואר נכנס
22-01-1991
מס' 2229
מפתח
תיק 211

לכבוד
שר המשפטים
מר דן מרידור
משרד המשפטים
צלחה א-דין
ירושלים

כבוד חשר,

אבקש להחר תשומת לב כבודו לטיעון החלש והמגומגם של באי כח המדינה בדיון שהתנהל בבג"צ בענין ערכות המגן לתושבי יש"ע הערבים.

אין להבין, מדוע לא נטען הטיעון האלמנטרי שמבין יישובי יש"ע הערבים והיהודים - היישובים היהודים הם הנתונים בסכוח יותר. אין לבטל אפשרות שסדאם יכוון טיל לאריאל, חלילה. אך לא יעלה על הדעת שיכוון טיל לשכם.

כמו כן לא ברור, איך לא עלה על דעת משרדך להציע מיד, ונשא, חלוקת ערכות בחברון וסבינות - המקום היחיד בו יהודים וערבים ביש"ע חיים במסעריט משמעותיים בית ליד בית.

כשר משפטים הפיקוח על התיפקוד המקצועי של משרדך מוטל עליך.

אנא, בדוק את הטיעונים שנטענו, על דעת מי נטענו, ועל מי האחריות להתוויית הקו והמסגרת. זאת, לצורך הסקת מסקנות.

לכבוד רב וברכה
אליקים העצני, ח"כ

סחנת-אלהע-98

ירושלים, כ"ט בטבת התשנ"א
15 בינואר 1991

חבר הכנסת

הכנסת

Fax

לכבוד
שר המשפטים
מר דן מרידור
משרד המשפטים
צלאח א-דין
ירושלים

כבוד חשר,

אבקש להחר תשומת לב כבודו לטיעון החלש והמגומגם של באי כח המדינה בדיון שהתנהל בבג"צ בענין ערכות המגן לתושבי יש"ע הערבים.

אין לחבין, מדוע לא נטען הטיעון האלמנטרי שמבין ישובי יש"ע הערבים והיהודים - היישובים היהודים הם הם הנתונים בסכוח יותר.
אין לבטל אפשרות שסדאם יכוון טיל לאריאל, חליכה. אך לא יעלה על הדעת שיכוון טיל לשכם.

כמו כן לא ברור, איך לא עלה על דעת משרדך לחציע מיד, ונשא, חלוקת ערכות בחברון וסבינותו - המקום היחיד בו יהודים וערבים ביש"ע חיים במסעריט משטעונויים בית ליד בית,

כשר משפטים הפיקוח על התיפקוד המקצועי של משרדך מוטל עליך.

אנא, בדוק את הטיעונים שנטענו, על דעת מי נטענו, ועל מי האחריות להתוויית הקו והמסגרת. זאת, לצורך הסקת מסקנות.

נכבוד רב ובברכה
אליקים העצני
אליקים העצני, ח"כ

ד' אדר א' תש"א
ד' כ"ג שבט
ד' אדר א' תש"א
אברהם אביהו

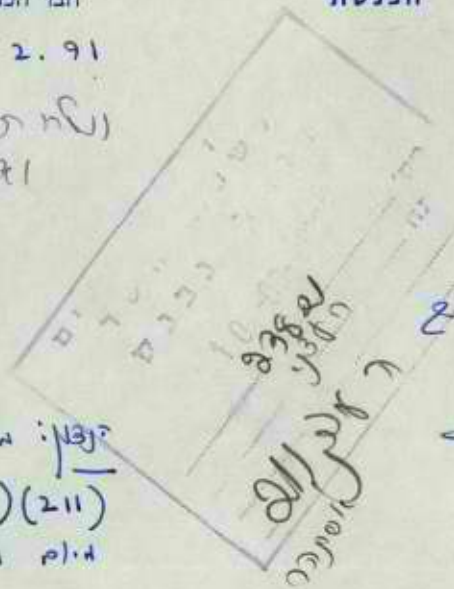

הכנסת

חבר הכנסת

22.2.91

נא לתת תשובה
30.4.91

תנאי: הסדרה
(211) (21965)
דיום 21.1.91

לד האלפג
זה כן מהיצור
האלפג האלפג
יואל
ל נכבד,

אני מאשר בעדה קבלת הסדרה הנ"ל.

זמן קבלת הסדרה והאיזור יהיו כאלו במסגרת א"ן מ
אזא להחזיר.

אובה לך אם אנה להחזירא מן החפץ המלכותי
המלכותי.

אוסף יוצר, לפי רובן להמחנה א' ב' א'
מתוא, ואי מתוא. למה למה ב' א' א'?

2003-2004

אליהו

ירושלים, ו' בשבט התשנ"א
21 בינואר 1991

(21965)

(211)

לכבוד
ח"כ אליקים העצני
הכנסת
ירושלים

ח"כ העצני הנכבד,

הצטערתי למקרא מכתבך, מיום כט' בטבת תשנ"א (15.1.91).

לא היה מקום לכתוב בו, שבעיקרו נסמך על אי ידיעת העובדות.

אני דוחה מכל וכל את דבריך בענין דרך טיעונו של בא כח המדינה בבג"צ נשוא המכתב.

כמעט כל מה שכתבת כאילו לא נטען או הוצע ע"י הפרקליטות או ע"י משרד המשפטים, נטען והוצע על ידם. לוא היית קורא את תצהיר התשובה שהוגש מטעמנו, לוא היית שומע את הדברים שנאמרו בבית המשפט ולוא היית מברר איתי מה היתה דעתי בענין חלוקת המסכות (ודוקא בהתייחסות לחברון וסביבתה) אין לי ספק שהיית חוסך מעצמך כתיבת מכתב כזה.

בכבוד רב,

דן מרידור

אס/אכ

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Ramat Mamre

Kiriat Arba - Hebron 90 100

اليقيم هاعصني . عامسي
تلفون ٠٢٩٦١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-961878

רמת ממרא

קרית ארבע - חברון 90 100

11.1.1991

לכבוד

לשכת עורכי הדין

מזכירות הוועד המרכזי

רח' שופן 1

ירושלים

ח.ב..

"הארץ" (3.1.91) מדווח, כי לשכת עוה"ד קבלה החלטה "המגנה... את החניכה שניתנה לאנשי המחתרת היהודית ע"י נשיא המדינה ושר המשפטים".

אבקש להביע את מחאתי נוכח הצעד הזה, שיש בו מן הפוליטיזציה של הלשכה אשר חבריה נמנים על כל צבעי הקשת הפוליטית, שהרי החברות בלשכה היא חובה סטטוטורית.

גוף כזה חייב להקפיד עשרת מונים להרחיק עצמו מכל אבק של צידוד במחנה זה או אחר בכל הנוגע למחלוקת החוצה את העם לשניים. האם גינתה הלשכה את שחרורם של למעלה מ-1000 רוצחי עסקת ג'בול?

האם תגנה הלשכה את שחרורם, לאחר 10 שנות מאסר בלבד, של שלושת רוצחי חה"כ חמד אבו רביע, בניו של השייך ג'עבר מועדי - שחרור שבוצע בדיוק עפ"י הטכניקה בה נקטו כלפי אסירי "המחתרת היהודית"?

האם מתערבת הלשכה נוכח עונשים מגוחכים הנגזרים בבתי המשפט הצבאיים ביש'ע על מיודי אבנים?

האם יש ללשכה מה לומר על ביטול-למעשה - מטעמים פוליטיים - של שלטון החוק כלפי חברי מימסד אש"ף בירושלים, בכך שהיועץ המשפטי לממשלה ופרקליטת המדינה, גונזים כיודעין כל תלונה פלילית

2/..

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate
Tel. 02-961878
Ramat Mamre
Kiri'at Arba - Hebron 90 100

اليقيم هاعصني . عامسي
تلفون ٠٢٩٦١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

-2-

אליקים העצני

עורך דין
טל. 02-961878
רמת ממרא
קרית ארבע - חברון 90 100

שעניינה המרדה, הזדהות עם ארגוני טרור, וכיוצ'ב? האם התעלמות מתיקים פליליים של חתרנות מדינית של פייסל חוסייני, סארי נוסייבה, רדואן אבו עיאש ומרעיהם אין לה חשיבות ציבורית הזועקת להתערבות הלשכה?

אמור מעתה, שהרגישות שגיליתם היא סלקטיבית, נושאת צבעי מגמתיות פוליטית. שאם לא כן, מדוע מתוך עשרות מקרים של הפחתות עונשים - דווקא המקרה הזה זכה לביקורת פומבית?

שתי דוגמאות: פייסל חוסייני, כאשר נתפס עם כמה חת-מקלעים אשר נטל ברמאללה מאת לא אחר מאשר יאסר ערפאת בעצמו - קבל עונש מאסר מגוחך מפני שהביע בביה'מ דברי "חרטה" ו"שלוש". האשה מן הכפר ביתא אשר ריסקה את גולגולתו של רומם אלדובי (האיש הוא עד היום שבר-כלי, מתפקד בקושי מתחת לגבול הנורמאלי) קבלה עונש מאסר כמעט סמלי בהתחשב עם כך שאחיה נהרג באותה תקרית.

היש להזכיר לעורכי דין אין-סוף של שיקולים לקולא שאנחנו טוענים כל יום?

נשיא המדינה פרט את שיקוליו (ולפחות חלק מהם) מדוע קצב את העונש כך, שניתנה הפחתה מהותית, אם כי כותר עונש סובסטנטיבי, ניכר (כמעט 7 שנות מאסר). ראש וראשון בהם - פירוק "המחתרת" אנשיה מן השיטות שנקטו, לא מאמוכותיהם (טרם הונהגה בארץ דיקטטורה שמאלנית!). אתם יודעים היטב, כי כל הארץ מלאה בשעתו תעמולה, כאלו מאחורי "המחתרת" עומדים כל מתיישבי יש'ע (היום - מאה אלף). האמנם לא היה זה ענין לגיטימי לנשיא להתייחס לעיון ציבורי חיוני זה, לוודא ששיטות "המחתרת" אינן נחלת הציבור הזה ולהשתמש במכשיר קיצוב העונש כדי לפרק את המוקש הזה? האם אין כלל משקל לעובדה שבפועל הצליח, ועינינו הרואות שאיש ממשוחררי "המחתרת" לא חזר לעבריינות כלשהיא, למרות שלוש שנות אכתיפאדה?

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Ramat Mamre

Kiriat Arba - Hebron 90 100

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٢٩٦١٨٧٨ -
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-961878

רמת ממרא

קרית ארבע - חברון 90 100

-3-

ספק בעיני אם היוזם מעיזים להשתלח כך בנשיא בית המשפט העליון,
לו חשבתם שמעשיו ראויים לבקורת, אך גם במעמדו של נשיא המדינה
צריך לנהוג זהירות מירבית. דא עקא, שכאשר הביקורת היא משמאל -
שום דבר אינו מקודש, הכל מותר, הכל פרוץ.

אני מבקש כי תחזרו ותדונו בנושא, אולי לאחר הזמנת - וקבלת -
תגובות מאת כלל צבור עורכי הדין. אולי גם תתנו הזדמנות לחברים
להתבטא בטרם תחייבו את ציבור עורכי הדין כולו למסקנות פוליטיות
שנויות-במחלקות.

בכבוד רב,

ובב'ח

אליקים העצני

אליקים העצני, עו"ד

העתק:

1. נשיא המדינה
2. שר המשפטים
3. ראש הנמשלה ושרים
4. חכ"ם
5. היועץ המשפטי לממשלה
6. פרקליטות המדינה
7. עורכי דין

לשכת עוה"ד
מגנה את החנינה
לשפוטי המחותרת
היהודית

(ע). לשכת עורכי הדין קיבלה ביום שלישי החלטה המגנה בין השאר, את החנינה שניתנה לאנשי המחותרת היהודית, על ידי נשיא המדינה ושר המשפטים.

ההחלטה בנושא זה היא ללא תקדים והיא התקבלה לאחר דיון נוקב בוועד המרכזי של הלשכה. חברי הוועד החליטו ברוב גדול להביע דאגה והסתייגות מעסקת הטיעון והחנינות, שנעשו בתקופה זו אחרונה, והמכרסמות בעיקרון השור יזן בפני החוק.

במהלך הדיון נמתחה ביקורת מפי רוב החברים על החנינה לאנשי המחותרת - שהפלתה אותם לטובה בצורה לא סבירה לעומת נאשמים אחרים ברצח, המרצים עונשי מאסר עולם. כמו כן נמתחה ביקורת מפי רוב החברים על עסקאות הטיעון עם הרב פרדס ורמי רותן.

הלשכה הרגישה בהחלטתה כי יש לשמור מכל משמר על עיקרון השוויון בפני החוק ושומה על הרשויות המופקדות על הקידום, העמדה לדין, עסקת טיעון, שימוע וחנינות - לשמור על עיקרון זה ולמנוע כל שחיקה בו. בהקשר זה נמתחה בדין ביקורת על היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, על שפיתח נורמה של קיום שימוע לוד שודים "מיוחדים", טרם ההחלטה אם להגיש נגדם כתבי אישום.

חברי הוועד המרכזי הרגישו כי אין לערב שיקולים זרים בהחלטת הרשויות בנושאי אכיפת החוק ויישומו. כמו כן הם גינו כל מעשה של לקיחת החוק לידיים.

כברכה
COMPLIMENTS OF

ח"כ אליקים העצני
הכנסת

טל: 02-554427/414

הכנסת

חבר הכנסת

אנ.ק.ס. 327

משרד
לש
דונו
1991
22123
211

הנדון: תיק פייסל חוסייני + יעל דיין

ביקור אצל כאלד אל חסן

סירובה של יעל דיין למסור הודעה במשטרה וגם שימוש של פייסל חוסייני בזכות השתיקה (אם יבחר בכך) אין בהם כדי לסגור את התיק הפלילי.

יש צורך לקבל את עדותו של ירון לונדון כי אכן יעל דיין אמרה לו את מה שפרסם. ללונדון אין אפשרות משפטית²⁰¹ לתת עדות כזאת.

לאחר קבלת עדותו ניתן להעמיד לדין את יעל דיין על פי האימרה שלה שפורסמה ב"ידיעות". אין צורך עפ"י החוק שמקבל האימרה יהיה שוטר, אפילו אין צורך שמה שהועלה על הכתב יהיה מילולי - (טובול, פסקי דין מ'ב' 466²). במקרה דנן הרישום היה מילולי.

גם אין צורך שנותן האימרה יחתום עליה (שריקי, פסקי דין, לט' 3, 505).

לאחר שיסתיים משפטה של הגב. דיין ניתן להשתמש באימרה שלה נגד חוסייני. (קנזי, פס"ד ל' 477²).
היה צריך להעמיד את הגברת דיין על הסיכויים הללו על מנת שתשקול שוב את עמדתה.

מכל מקום, אין כל הצדקה לסגור את התיק בגלל סירובה של הגב. דיין להעיד.

א. ח. ק.
אליקים העצני.

15.8.1990

לכבוד

היוע"מ לממשלה
השופט יוסף חריש
משרד המשפטים
צלחה א-דין
ירושלים

לכבוד

מפכ"ל המשטרה
רב ניצב יעקוב טרנר
המטה הארצי
משטרת ישראל
ירושלים

Handwritten notes in the left margin, including a signature and the date '2.7.90'.

אדונים נכבדים,

אני מתכבד להגיש בזאת תלונה פלילית בגין עבירה על הסעיף 4 ח לפקודת מניעת טרור תשי"ח נגד: הגב יעל דיין.
מר פייצל חוסיני.

לוטה כתבה בידיעות אחרונות (1.7.90) בה מעידה הגב דיין, כי היא וחויניני נפגשו בניו-יורק עם כאלד אל חסן, יועצו של ערפאת וחבר הוועד הפועל של אש"ף, במלוננו בעיר.

אבקש להזמין את הנ"ל לתקירה ללא דיחוי, לפתוח תיקים פליליים ולהגיש כתבי אישום.

אני מקווה שסוף סוף יושם קץ לרמיסת שלטון החוק בישראל על-ידי השלטונות האמורים לאכוף את החוק, מכך שמוענקת חסינות לאנשי אש"ף ועוזריהם.

בכבוד רב
אליקים העצני, ת"כ.

העתק: ראש הממשלה, שרים, חכי"ם.

הכנסת

אליקים העצני
חבר הכנסת

1.6.1990

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
השופט יוסף חריש
משרד המשפטים
רח' צלאח-א-דין
ירושלים

לכבוד
מפכ"ל המשטרה
רב-ניצב יעקוב טרנר
המטה הארצי משטרת ישראל
שייך ג'ראח
ירושלים

אדונים נכבדים,

הנדון: פייסל חוסייני

אני מליט כאן ידיעה מ"הארץ" (31.5.1990) לפיה קרא פייסל חוסייני באמצעות "אלקבס" הכוריתית "לתמיכה בהתקוממות, הגברת והחזרתה לצורתה הקודמת". כמו כן דיבר על הרחבת ההתקוממות והסלמתה למרי אזרחי, כולל אי תשלום מס הכנסה.

חוסייני: ההסלמה בהתקוממות אמורה להביא למרי אזרחי

בראיון ל"אלקבס" אמר כי הסיכוי לשיחות קהיר גרם למתיחות בין הכוחות הפלשתיניים השונים

כוות"ע (מ.ו.ע.מ.) פייסל חוסייני אמר בראיון שהתפרסם ב-7 במאי בעיתון "אלקבס" הבין-לאומי, כי העמדה האמריקאית לגבי המשבר הפלשתיני בישראל וכלפי תהליך השלום אינה מספקת וצונזרת את האפשרויות להחזיר את השלום ולשים קץ לנזק סינונית לעקוף את אש"ף חוסייני קרא לתמיכה בהתקוממות הגברת והחזרתה לצורתה הקודמת. הוא ציין כי העמדה האמריקאית היחידה בשלל זה, היא ההמתנה והחי עמדה של בריחה, אפילו בנקודות שיש לגמלה הסכמה בינינו לבין ארה"ב, מצאית שהם לא מוכנים לעמוד לצדנו בנו בעזרת נחרצת, אמר חוסייני לגבי הסלמת ההתקוממות לשלב של מרי אזרחי, אמר חוסייני כי הצעדים שננקטים כעת בשטחים הכבושים להרחבת ההתקוממות מדרתם להכין את השטח למרי אזרחי שצריך להיות תוצאה טבעית של הסלמה זו. הוא הכחיש שקיימים דיוקין רעות בין ההנהגות הפלשתיניות בתוך השטחים הכבושים ומצא להם תועלת. חוסייני הוסיף כי אם היו מתקיימות שיחות פלשתיניות-ישראליות נקודתיות, הן היו מביאות לשינוי בבריתות ובכיוון המשקל הפלשתיני. הוא ציין שההתקוממות של הפלשתינים לשיחות קהיר, גרמה למתיחות בין הכוחות השונים, אבל הוא סבור כי כישלונה של פרס להנכיב ממשלה

הכנסת

אליקים העצני
חבר הכנסת

-2-

כל דבריו של חוסייני הם בלשון "אנחנו" כמי שמהווה חלק מן המרד ומקבל עליו אחריות מלאה.

הדברים הם דברי המרדה בנגוד לחוק העונשין וכן מהווים עבירות על הפקודה למניעת טרור.

יש לעצור את חוסייני לחקירה כפי שעושים עם חשודים בעבירות חמורות פחות פי כמה וכמה.

אני מקווה שזאת הפעם לא תנהגו כפי שנהגתם עד כה בכל תלונותי : נניזה מיידית או עריכת חקירה כדי לצאת ידי חובה, שסופה - סגירת התיק.

אני אינני מתעייף מלהגיש תלונות כאלה מפני שהן משמשות תיעוד לאחריותם של כל אלה המעניקים חסינות, ומעמידים מעל לחוק, את הנציג הבכיר ביותר של הפת"ח בארץ, הוא פייסל חוסייני.

בכבוד רב,

אליקים העצני, ח'כ.

העתק
ראש הממשלה
שר המשפטים

הכנסת

חבר הכנסת

א. א. ז. ז. ז. ז. ז.

12.4.90

Fax 309090.

א. ז.

האספה

רוב נציגי ימ"ב ארנ"ר

מטה ישראלי

ישראל

מ' האספה,

אני מתכבד להגיש בזאת גלונית פוליוגרפיקה נקצת

פ"ט אוסי"ני, סארי נוס"בה ומנא סניורה אלה הזבילן והסוג

הזיה ומתבטחיה האלימה ברובד העולמיים בישראלית.

לכן במטרה ישראליים, לשידור בקווי ישראליים הזיה לזיה,

הגזא זכ"אול כי הנ"ל חסומה בנציון.

אזקל לעצמו אה הנ"ל

לצורך התקיימה.

זכ"אול

זכ"אול

19.1.1990

לכבוד

המפקח הכללי
משטרת ישראל
המטה הארצי - שייך ג'ראח
ירושלים

היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

אדונים נכבדים,

הנדון : פייסל אל-חוסייני

אני מתכבד בזאת להגיש תלונה פלילית נגד הנדון, בגין העבירות המיוחסות לו בכתבי האישום שהוגשו בבית הדין הצנאי בלוד נגד כנופיית מחבלים מסילואן ירושלים.

בין היתר, קשר, שותפות או סיוע בכל דרך אחרת לפעולות טרור (עבירה על הסעיף 262 לחוק העונשין - אי מניעת פשע) הואיל ומר חוסייני נמנע מלדווח על הכוונות של הכנופייה לבצע מעשי פשע שנודעו לו. התלונה הזאת נוספת על תלונות קודמות שהגשתי ושהגישו אחרים נגד הנ'ל, והחמורה בהן - הצדקה בפומבי לרצח ערבים ידידי ישראל, שכונו בפיו - "משתפי פעולה" או "שטינקרים".

נראה לי, שמן הראוי שיוגש הפעם כתב אישום אשר יכלול בתוכו את כל העבירות החמורות שהאיש הזה ביצע במשך השנה האחרונה.

בכבוד זב,

אליקים העצני, עו"ד

1.12.1989

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
משרד המשפטים
רח' צלאח א. דין
ירושלים

כב' היועץ המשפטי,

הנדון: פייסל חוסייני
מספרכם: 6944\12 (200 - א)

1. לצערי, קבלתי אך זה עתה את תשובתך (שמוענה אך ורק לח'כ נאמן) לתלונתם של ח'כ יובל נאמן וחברי מזכירות התחייה, המתייחסת לראיון שנתן הנדון לפרסום וושינגטוני בשם "סטודיא פלסטינא".

מכתבי זה נכתב בשמי ובשם חברי המזכירות הנ'ל לבד מח'כ נאמן, הנמצא כרגע בחו'ל. עם שובו הוא ישיב לך - אם ישירות, אם באמצעותי.

2. לעיצומו של ענין, תשובתך אינה נראית לנו כלל. במכתבך לא ברור, האם חוסייני נחקר כל עיקר ע"י משטרת ישראל. בלא זאת, מה טעם להעלות קשיים דמיוניים, כגון אי היכולת "לחקור את המוציאים לאור, שהם אזרחים הפועלים בחו'ל"?

מניין לנו, שחוסייני, בחקירתו במשטרה, לא היה מאשר, כי הוא אכן אמר את הדברים? במידה וחוסייני נחקר, אנא הואל להודיענו, האם הכחיש את מה שצוטט מפיו, כולו או חלקו. אם לא הוזמן, אנו מבקשים לשאול מדוע לא הוזמן? האם אין זה צעד ראשוני, אלמנטרי בחקירה מעין זו?

3. איננו יודעים, מניין אתה לוקח כי השבועון בו פורסמו הדברים הוא "נידח". לנו נאמר כי הוא שבועון לא בלתי חשוב, בעל יומרה "אקדמית".

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate
Tel. 02-961878
Ramat Mamre
Kiryat Arba - Hchiron 90 100

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٢٩٦١٨٧٨
قريات اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין
טל. 02-961878
רמת ממרא
קרית ארבע - חברון 90 100

-2-

(.4) בוודאי אין אנו מחדשים לך דבר בצייננו, כי הפקודה למניעת טרור חלה גם על עבירות שבוצעו בחו'ל. זאת ועוד: הפקודה אוסרת כל הזדהות או הבעת אהדה, פומבי, עם ארגון טרור. "פומבי" נאמר. "פומבי בארץ ישראל", דווקא, לא נאמר.

קל מאד להעלות מצבים ואפשרויות שבהם תמיכה פומבית בארגון טרור בחו'ל תהיה מסוכנת פי כמה מונים מכל כרוז הנפוץ בסימטה נידחת בחברון.

(.5) חברי ואני קראנו בסיפוק רב את קביעתך זו: "אלו הופצו הדברים בקרב האוכלוסייה בארץ (כך! כאלו יש'ע אינם "בארץ"!) או באזורי יהודה ושומרון וחבל עזה, במגמה להמריצה, או להביאה להזדהות עם ארגון טרור, ניתן היה לראות בהם לכאורה מעשה עבירה".

דא עקא, שכאשר הובאו לתשומת לב המשטרה, ולתשומת לבך, דברים ההולמים בדיוק הגדרה זו שלך, ראיתם לנכון לסגור את כל התיקים הללו, ללא יוצא מהכלל - כל פעם באמתלה שונה ומשונה אחרת.

והרי כמה דוגמאות :

א. אפתח בחלונה "טרייה" נגד חוסייני. זו תלונה של מר יזהר קורח (מירושלים, רח' סירקיס 14, מיום 15.10.89). לתלונתו צרף מר קורח את כתבתו של רוני שקד ב"ידיעות אחרונות" (10.10.89), בה מצוטט חוסייני, מילה במילה, כך:

"אנחנו לא ממחינים. אנחנו נאבקים. החלטת הקבינט חשפיע על האנתיפאדה. עכשיו היא תהיה חזקה יותר, נעשה אותה יותר אפקטיבית, אבל בלי נשק חם. נסלים את המאבק, כדי שהישראלים יבינו שאין דרך אחרת זולת ההידברות עם הפלסטינאים. הממשלה שלכם צריכה לדעת שאנחנו לא עבדים. אם תחליטו להכיר בנו כעם - נשב יחד לשולחן המו'מ. ואם לא - תמצאו אותנו ברחובות".

דברים אלה לא פורסמו בווינגטון, כ'א בארץ, ולא בפרסום "נידח", כ'א ע'י העתון הנפוץ ביותר בארץ ישראל. הם עונים בדיוק על הגדרתך דלעיל.

אנו מצטרפים בזאת לתלונתו של מר קורח ומגישים אותה בזאת גם בשמנו, לטפולך האישי (ור', בנדון זה, להלן).

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Ramat Mamre

Kiryat Arba - Hebron 90 100

الشيخ ماضي . محامي
تلفون ٢٩٦١٨٧٨
قرية اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-961878

רמת ממרע

קריית ארבע - חברון 90 100

-3-

כמו כן צרף מר קורח כתבה באותו העתון ("ממון", 6.10.89) בה דווח על עידוד פעיל שנתן חוסייני ל"מרד המסים" בבית סחור.

התלונה נגנזה בהודעה של סנ'צ ויינשטוק, ראש אגף חקירות, דרום, משטרת ישראל (12.11.89), בהנמקה זו: "ההתבטאויות המיוחסות לפייסל אל חוסייני... אינן עונות לעניות דעתנו על דרישות סעיפי ההמרה כמוגדרות בחוק, ועל כן אין מקום לפתוח בחקירה."

אכן "עניות דעת": מוסרית, צבורית וגם משפטית. חזקה על מר קורח, שיגיש ערר. הערר יגיע אליך או אל בא כוחך - ויידחה, כפי שנדחו כל העררים עד כה. זאת, למרות שנושא התלונה הולם בדיוק את הפאראמטרים, בהם ראית "לכאורה מעשה עבירה", כאשר זו בוצעה... בחו"ל.

קטעים מספרו של דרוויש נאצר "מיבצע דבוייה" (בג'צ 292\86 גונו על ידך במלים בוטות ביותר וגם בית המשפט העליון אומר ש"הנימה המאפיינת את הספר כולו" היא "מידה רבה של אהדה והזדהות עם מעשיהם של אותם "לוחמי חירות".

ובכל זאת סגרת את חיק התלונה שהגשתי באמתלאות שונות, כגון אי הרצון "לא לתת להם במה", חלוף הזמן, וכיוצא'ב.

התלוונתי בפניך על הצהרת העצמאות של ה'ה סארי נוסייבה, חנא סניורא ושיך סעד אל דין אל עלמי שהוכרזה בהר הבית (לא בושינגטון) בפני המונים. בהצהרה מוכרזת ירושלים כבירת מדינת פלסטין וההכרזה היא מטעם "המועצה הלאומית הפלסטינית" - גוף המנהל את המרד הערבי. בהצהרה נאמר עוד: "נחזיק את ליבותינו כדי למלאם באור המגיע מהתקוממות המבורכת בשטחים".

וכן: "אנו נשבעים לחללים הטהורים ולהמוני עמנו הערבי ולכל אנשי החופש והכבוד בעולם להמשיך במאבק עד לסילוק הכיבוש וביסוס הריבונות והעצמאות".

פעולה להוצאת ירושלים מריבונות ישראל היא עבירה מהחמורות שבספר החוקים (חוק העונשין, תשל"ז, ס' 97 (ב) + ס' 100). כל המעשה כולו הוא המרדה קלסית ואף עבירה על הפקודה למניעת טרור.

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate
Tel. 02-961878
Ramat Mamre
Kiryat Arba - Hebron 90 100

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٢٩٦١٨٧٨
فريات ارببع - الخليل

ליקים העצני
עורך דין
טל. 02-961878
רמת ממרא
יית ארבע - חברון 90 100

-4-

ההצעה ניתנה בהר הבית בירושלים ולא בווינגסטון
וקבלה פרסום המוני בארץ ובחו"ל.

והנה, גם תיק זה נסגר ע"י המשטרה בנימוק שערוורייית
זה:

"לאחר שיקול ובחינת הפרטים השונים של פתיחה
בחקירה או העמדה לדין בעקבותיה אנו סבורים כי
לציבור לא תצמח כל תועלת, ולפיכך החלטנו שלא
לפתוח בחקירה בענין זה." (23.12.88)

ח"כ עוזי לנדאו, במכתב מיום 7.12.88, שלח אליך
העתק של תלונתי וביקש לדעת את גורלה. הואיל ותשובת
המשטרה היא מן ה-23.12.88 אין לנו ספק, שהתשובה
הזאת היא על דעתך, לפי הנחיותיך או בהסכמתך. אם
לאו - עדיין אין זה מאוחר לנקוט הליכים פליליים.
אם תחליט בחיוב נמציא לך ברצון את כל החומר.

ד. החובע הצבאי הגיש נגד עזאת עזאווי כתב אישום (תיק
106\89 בי"מ צבאי לוד), בו צויין, כי הנאשם הכין,
לפי הוראת נציג הפת"ח בצרפת, ביחד עם סארי נוסייבה
חלק מן הכרוזים מס' 33-35 של "הנהגת ההתקוממות".
נוסייבה עשה זאת במשרדו בירושלים - נוסייבה אף
העביר את הנוסח, באמצעות עבד רבו (חבר מפקדת
"ההתקוממות") אל "המפקדה הלאומית המאוחדת"
(המנהיגה את האנתיפאדה), וכך הופץ.

כתב אישום נוסף (109\89, כנ"ל) הוגש נגד חמזה
צמאדי, ובו מייחס החובע הצבאי לסרי נוסייבה כי
שוחח טלפונית עם נציג הפת"ח בצרפת ("רובר" או
"אבו טארק") ומסר לו פרטים על האנתיפאדה. כמו כן
הורה נוסייבה לנאשם הנ"ל להעביר ידיעות ל"אבו
טארק". את הידיעות, וכן נוסח של כרוזים, מסר סרי
נוסייבה לנאשם, להעברה באמצעות פקסימיליה.

כמו כן מיוחס לסארי נוסייבה כי גרם לכך שהנאשם
הנ"ל כתב הקדמה לכרוז מס' 28 של מפקדת המרד.

בכתב אישום 89\89 (בפני אותו בי"מ), נגד עדניאן
שלאדה, מייחס החובע הצבאי לרדואן אבו עייאש
השתתפות בחיבור הכרוזים 30 ו-31 של "הנהגת
ההתקוממות" ובהפצתם.

בכתב האישום נגד אברהים עבד רבו מייחס החובע הצבאי
לרדואן אבו עייאש כי היה חבר ב"מפקדה הלאומית
המאוחדת" עד דצמבר 1988 וכי העביר תפקיד זה לנאשם
הנ"ל.

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Ramat Mamre

Kiriat Arba - Hebron 90100

القيّم هاعصني . محامى
تلفون ٠٢٩٦١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני

עורר דין

טל. 02-961878

רמת ממרא

קריית ארבע - חברון 90100

-5-

בנדון זה הוגשה לך תלונה מפורטת, אך צעדים משפטיים נגד נוסייבה ואבו עיאש לא ננקטו, למרות שחומר הראיות מונח על כף ידך - בעדויות ששימשו בסיס לכתבי האישום הנ"ל.

שמות העדים מופיעים בכל כתבי האישום שנזכרו לעיל, ואחרים.

בענין זה התבטא הפצ'ר ביום 9.10.89 (מעריב, 19.10.89) כך:

"בהחלטה לא להעמיד לדין את דר. סארי נוסייבה ורדואן אבו עיאש, בשל החשדות המיוחסים להם על פעילותם בהנהגת ההתקוממות, ובהחלטה לא להעמיד לדין את ראש עיריית בית לחם אליאס פרייג' בעקבות פגישתו עם ערפאת בתוניס, היו שיקולים חוץ משפטיים שלקחו בחשבון היבטים צבוריים והיבטים בטחוניים".

"היבטים צבוריים" הוא לשון נקיה להיבטים פוליטיים. ההיבטים הללו נראים שקופים: ה'ה פייסל חוסייני, סארי נוסייבה, רדואן אבו עיאש, ואחרים שתיקיהם נסגרים על ידך דרך שגרה, מיועדים להשתתף במשלחת "הפלסטינית" במסגרת מה שמכונה "תהליך השלום".

על כן מסתבר, שאתה העמדת אותם כבר היום מעל לחוק, כאלו היו נציגים דיפלומטיים של יישות ריבונית זרה.

אם אכן צודק הפצ'ר, אנו מצפים לקבל ממך בנדון חשובה ברורה וחד משמעית - ישרה, הוגנת, מכובדת. חשובה כזאת תהיה הולמת יותר את כבודו ומעמדו של היועץ המשפטי לממשלה - שאתה בצדק חרד להם - מאשר התחמקויות, אמתלאות ותירוצים.

ה. עוד ב-21.1.88 הגשתי תלונה נגד סארי נוסייבה - בין היתר אליך ישירות - על כך, שהעלה בפני אנתוני לואיס, בעל טור בניו יורק טיימס, תכנית למרי אזרחי, לרבות הפסקת תשלום מסים, הפרת צווי מעצר בית והוראות החייצנות, הצתת תעודות זהות (מעריב, 15.1.88). הסתה זו לא היתה "אקדמית" כלל, ופרשת בית סחור תוכיח.

ביום 5.4.89 התבשרתי ע"י המשטרה כי "התלונה הועברה לעיונה של גב. יהודית קרפ" (עוזרתך) וזו השיבה: "אין עילה המצדיקה חקירה בענין הנדון". פירושים מיותרים.

ELYAKIM HA'ETZNI

Advocate

Tel. 02-961878

Ramat Mamre

Kiriat Arba - Hebron 90 100

القيّم ماعصني . محامّي
تلفون ٠٢٩٦١٨٧٨
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני

עורך דין

טל. 02-961878

רמת ממרא

קרית ארבע - חברון 90 100

-6-

יש עמי עוד דוגמאות למכביר, אך הדברים יגעים ואינני
רוצה להכביר.

התמונה הסבירה המתקבלת היא אכן מתן חסינות מפני החוק
למנהיגי המרד, בעצם - העמדתם מעל לחוק.

באם אכן כך הוא, כדאי וחשוב שהציבור ידע על הדבר.
על כן נבקש מאד שבתשובתך תואיל להבהיר היטב האם שקול
הדעת שאתה מפעיל הוא פוליטי.

במידה ומכתב זה לא ייענה באורח חיובי נגיש עתירה לבג"צ.

בכבוד רב,

אנשי העצני
אליקים העצני, עו"ד

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
השופט יוסף חריש
משרד המשפטים
ירושלים

לכבוד
ראש אגף החקירות
משטרת ישראל
מטה ארצי
ירושלים

לכבוד
שר המשפטים
מר דן מרידור
משרד המשפטים
ירושלים

לכבוד
שר הבטחון
מר יצחק רבין
משרד הבטחון
תל אביב

אדונים נכבדים,

1. אנו מתכבדים לצרף כאן ראיון שנתפרסם בווישינגטון בפרסום בשם "סטודיא פלסטינא" בהוצאת "המכון ללמודים פלסטיניים", ככל הנראה ארגון חזית של ארגון הטרור אש"ף.

הראיון הוא עם פייסל חוסייני, תושב ירושלים.

2. הראיון רצוף כולו דברי הזדהות ואהדה עם ארגון הטרור אש"ף המהווים עבירה על הפקודה למניעת טרור. כמו כן רצוף הפרסום דברי המרדה והסתה למרד.

אנו מפנים אל דבריו של האיש, כי בחר את ירושלים כמרכז לפעילותו הואיל ובירושלים הוא מוגן נגד גירוש. לפי ייעוץ משפטי שקבלנו דבר זה אינו נכון:

א. על בסיס ההלכה שנקבעה ע"י בג"צ בתקדים מוכראק עווד, לפיה תושבי מזרח ירושלים, אזרחי ירדן אשר בחרו שלא להשתמש באופציה הנתונה להם לקבל אזרחות ישראלית, הם תושבים אשר זכות הישיבה יכולה להשלל מהם כנסיכות מתאימות. מבחינה זאת אין הבדל בין אזרחותו האמריקנית של עווד לבין אזרחותו הירדנית של חוסייני.

ב. גם אלולא הלכה זו אין להבין, מדוע ממשלה זו, השולטת על 79 קולות בכנסת, אינה יכולה לבטל את "תיקון תמיר" ולהחזיר את תקנות שעות חרום בנושא הגירוש לסטטוס-קוו-אנטה. סוף סוף, בימיהם של מנחם בגין ושמואל תמיר ז'ל עוד לא היתה אנתיפאדה.

מתן חסינות מגירוש למנהיגי האנתיפאדה ואש"ף הנחפשים מחסה בירושלים אינו איפוא גזירה משמים אלא שיתוק-מרצון של מערכות השלטון והמשפט בישראל ולא יותר.

3. מבלי לגרוע מחומרת האמור בראיון בכללותו סימני בטקסט קטעים אלה.

א. בע' 8: הצדקת "המאבק המזויין". התוספת שלעת עתה כדאי להמנע מכך הואיל ואמצעים אחרים פועלים יותר טוב, אינה גורעת מאומה מן החומרה או הפליליות של הדברים. ("היכן שיש כיבוש, שם יש לעם זכות להלחם בו בכל אמצעי שהוא, לרבות המאבק המזויין. אני מאמין שבשלב זה אמצעים אחרים יפעלו טוב יותר. אינני אומר שעלינו לוותר על המאבק

המזויין, אבל עכשיו אין אנו משתמשים בו. המאבק המזויין הוא אך חלק מן המאבק המדיני שלנו" - "שלנו" - של ארגון הטרור אש'ף).

ב. בע' 9: "... אני פלסטיני המאמין שהפ.ל.א. הוא הנציג הבלעדי של העם הפלסטיני, וכי יושב הראש של הפ.ל.א., מר ערפאת, הוא נציגנו".

יכן ר' בע' 10 למעלה.

זו עבירה ברורה על הסעיף 14' לפקודה למניעת טרור.

ג. בע' 10, למטה: האיש מתאר את החלוקה הפנימית, הטקטית-אסטרטגית, בין אש'ף-תוניס לאש'ף-אנתיפאדה, הכל כגוף אחד הנשלט ממרכז אחד והוא מדבר כחלק מן הישות הזאת ומטעמה. העמדת דברים זו עוברת כחוט השני בכל הראיון כולו.

ד. בע' 11: "אני מאמין שהנהגת הפי.ל.א. היא הנהגת העם הפלסטיני" - מה לנו עוד?

להלן אומר חוסייני שהנהגת הפ.ל.א. תעבור "מהחוץ" ל"פנים" עם בוא "הפתרון בדרכי שלום". או אז: "המנגנונים המנהליים הקיימים יחוברו".

"יש כבר כמה חיבורים, למשל בין המועצה לחינוך הגבוה אשר בחוץ למועצה לחינוך הגבוה של האוניברסיטאות שבפנים"...

מזה זמן רב היתה צריכה הממשלה לסגור ולהוציא אל מחוץ לחוק את "המועצה" הנ"ל, אחד מארגוני החזית של אש'ף בירושלים.

ההודעה-הודאה הנ"ל ראוי שתשמש זרז אחרון ומכריע.

ה. בע' 14-15: כאן באים שבחי האנתיפאדה, קרי: תמיכה, עידוד, דברי הלל והזדהות עם המערכת הטרוריסטית של דקירות, רגימות, הצתות, מרד

"יש לנו כבר למעלה משנה עימות אליים (ההדגשה שלי) נגד הדיכוי הישראלי. עלינו להגן על האנתיפאדה. עלינו לנצל כל הזדמנות להשיג יותר שליטה על המוסדות שלנו ולעמוד מול הדיכוי בכל מחיר. מחיר זה יכול שיהיה סגירת יותר מוסדות, יותר הריגות, יותר מעצרים."

הפוליטיקאים "הגלויים":

ש: "אינך מבדיל בין ההנהגה הפוליטית והעם ?

ת: "לא, אנו, ההנהגה הפוליטית הגלויה, פשוט מייצגים אותם. אנו נותנים ביטוי לרצונם. ההחלטות, ההנחיות - כל זה בא מן הפיקוד הלאומי המאוחד."

4. אין לנו צל של ספק, שלו היה מתגלה חומר מעין זה במשרד "כך" או "מדינת יהודה" היו המשטרה והיועץ המשפטי לממשלה מגיעים ללא דיחוי

למסקנה כי יש כאן גם חומר ראיות פלילי מספיק וגם ענין לציבור להעמדה לדין פלילי, ובעבירות החמורות ביותר.

עקב הטשטוש בקני המידה בין יהודים לערבים שהוא מחלת הדור בכל התחומים, אנו מבקשים מאת כב' לשוות לנגד עיניכם לפחות אמת-מידה זו בבואכם לחתוך גורל תלונה זו.

(.5) אלא אם כן, כמובן, קיימת החלטה פוליטית שלא להעמיד את חוסיני לדין (כמוהו כסניורא, נוסייבה ויתר מנהיגי האנתיפאדה וסוכני אש'ף המקימים בירושלים את מדינת-פלסטין-שברך ומהווים "ההנהגה האותנטית הפלסטינית" לעתיד לבוא).

אם כך הדבר, אם חוסיני נהנה מחסינות מטעמים מדיניים, נבקש לפחות לקבל על כך הודעה מפורשת.

זכור לנו שחרורו של חוסיני מן המעצר המנהלי, הביקור ההפגנתי בתוך מעצרו של מתאם הפעולות כשטחים, הרשות המופגנת שניתנה לו לנסוע לחו'ל והעידוד המרומז (בתקשורת!) שניתן לו, להתקשר שם עם אש'ף-תוניס כדי לצאת ולבוא אל שלטונותינו. כל זה ביוזמה שר הבטחון ובאישורו של ראש הממשלה.

סביר אפוא להניח שמר פייסל חוסיני רומס את החוק הישראלי ב"רשיון". אם כך הדבר, זכותו של הציבור לדעת שלמרות הכרזותיו של שר המשפטים יום ולילה בדבר "שלטון החוק" בוטל שלטון החוק בכל הנוגע לאש'ף-ירושלים מכח החלטה פוליטית-משפטית מודעת ועל פי מדיניות מכוונת, המבוצעת בדם קר.

אי לזאת אנו מבקשים:

א. לנקוט מיד בהליכים פליליים נגד מר פייסל חוסיני. במקרים רבים בעבר סחבו והשהו המשטרה והיועץ המשפטי את החקירות עד שעבר הזמן לחוקי של 6 חדשים להגשת תביעה בגין המרדה.

נכיר תודה אם תופעה זו לא תישנה גם כתיק זה.

ב. במקרה השלילי: להודיענו תשובתכם בכל ההקדם, וביתר ייחוד אם ההחלטה היא עקרונית-פוליטית.

במידה ולא ניענה תוך זמן סביר ניאלץ להפנות עתירה לבג"צ.

בכבוד רב,

ישראל, תל אביב, יום חמישי, 15.12.57
מר פייסל חוסיני, המגור: אגף אש'ף, בית אש'ף, תל אביב
מר פייסל חוסיני, המגור: אגף אש'ף, בית אש'ף, תל אביב
מר פייסל חוסיני, המגור: אגף אש'ף, בית אש'ף, תל אביב

STUDIA PALAESTINA

Studies in honour of

Constantine K. Zurayk

Edited by

HISHAM NASHABE

Dear Dr. Newman:

Michael, please ask

Distinguished scholar, educator, historian, and author, Professor Constantine K. Zurayk has influenced generations of Arabs and exerted a profound impact on Arab thought. To pay tribute to his varied and rich contributions, particularly as chairman of the board of the Institute for Palestine Studies, eminent scholars from around the world have written essays assembled in this volume on various aspects of Palestinian history and the Palestine question.

to forward this.

Author:

In English: Fritz Scholder, Albert Hourani, Charles Fawcett, Alexander Scholch, Hachem Dajani-Shakef, Jorgen S. Nielsen, Peter Mansfield, Alan K. Taylor.

In French: Maxime Rocher, Elias Saubar, Camille Mansour, Olivier Carré.

In Arabic: Burhan Dajani, Walid Khalidi, Abd al-Karim Rafiq, Hisham Nashabe, Mahmud Zayid, Khayriya Qasimiyah, Bayan Nuweid al-Hout.

Cloth \$29.95 + \$2.00 shipping and handling; xviii + 417

Institute for Palestine Studies

P.O. Box 25301 Georgetown Station • Washington, D.C. 20007

1-800-874-3614 • American Express • VISA • MasterCard

Dear Alex:
Please get this to you
Newswiregent! Michael

INITIALS/VIEW

Post-It™ brand fax transmittal memo 2671		1 of 1 page	
To: DR. NEWMAN	From: Michael Finkel		
Co: KISSAT	City:		
Dept:	Phone:		
Fax: 912-2-639-565	Ext: 4608-4817		

Interview with Faysal Husayni

Faysal Husayni, accused by Israel of being the "head of the PLO in the occupied territories," was born in Jerusalem in 1940, the son of the Palestinian military leader 'Abd al-Quli al-Husayni. Raised in Cairo, he attended officers' school in Damascus and Aleppo in the 1960s. In 1980 he founded the Arab Studies Society in Jerusalem, of which he is the director and chairman of the board. He is also a member of the Higher Islamic Council.

The Arab Studies Society—the largest research organization in the occupied territories, employing, together with its affiliates, over one hundred people—was closed for one year by the Israeli occupation authorities on 31 July 1988. Husayni himself has been under administrative detention three times in the past two years: from 13 April to 9 July 1987, from 12 September 1987 to 9 June 1988, and from 30 July 1988 to 30 January 1989.

He was interviewed by JPS in Washington, D.C. on 17 March, 7 May, and 10 May 1989.

JPS—You have emerged, particularly since the uprising, as one of the prominent leaders in the occupied territories. Why do you think people are seeing you in these terms now?

Husayni: We've had a tough time over the last four or five years, and many of our people have been arrested or expelled. Since I carry a Jerusalem identity card, they can't deport me, which has enabled me to speak out more forcefully and to work more actively in the field than many others; the price of my positions can not be more than administrative detention or prison. So for a certain period, maybe my name was more in the news and maybe I was more talked about for my activities—for my involvement in the Committee to Confront the Iron Fist, for organizing demonstrations and protest meetings, and so on. In Jerusalem, we discovered that it is legal to

hold demonstrations of fifty people—less which you cannot do in the territories of the West Bank.

But I think people especially started knowing me through my work with the Arab Studies Society, founded in 1984. Through the society, I became active in the meetings called whenever there were important things happening politically in the territories, when representatives from various Palestinian associations—not political organizations, which are forbidden but things like labor unions, teachers unions, physicians unions, universities, and so on—would meet to discuss and make decisions about the situation at hand. At the same time, the Arab Studies Society started to grow and we created other centers, and the Israelis started trying to stop it from pursuing such activities.

I also think the fact of being in and out of prison may affect how people see you—they begin to think of you as an example, they believe that you won't let them down by submitting.

PS: Do you think that the legacy of the Huseini family, the fact of being 'Abd al-Qadir's son, may play a role?

Husayni: For the Husayni family, none at all. This thing was finished long ago. Maybe being from a known family even has a negative effect. People can look at you suspiciously and say "What? we're going back to the days when those old families were ruling?" And so it is not a positive thing at all. As to being 'Abd al-Qadir's son, that is something else. Some people would like to see a link between the father and the son. But even if it can have a negative effect. Sometimes people say: "O.K., your father was a great fighter. So how come you are working on politics?"

PS: Can you tell us something about your early political involvement?

Husayni: I have been in political work since I was fifteen and started going to demonstrations and meetings in Cairo, where my family lived. I joined the Palestinian Student League in Cairo in 1959, the same year we changed to GUPS [General Union of Palestinian Students], and I participated in the first conference. Later I was elected as secretary of the Cairo branch and in 1964 I joined the PLO office in Jerusalem, just after it opened. Since the Israeli occupation I have always been part of the movement, getting involved in the events and demonstrations but until the 1980s it was as an individual. I had nothing to do with making decisions or even with the people who were making decisions.

PS: You say you have been known especially since founding the Arab Studies Society. How did that come about?

Husayni: It's a long story. At first I wasn't thinking of starting a research center but about the need to translate into Arabic what was written about the Palestinians in the Hebrew press, where you could often get an advance about what steps the Israelis were planning. So I started translating these articles and sending them to our leaders in the territories, who at those times were mostly the mayors of municipalities, to show them what was being planned so they could take their measures accordingly. And while translating these articles for them, we started keeping files and building up an archive. Later the local Arabic press started translating such articles on their own initiative. They did it better than we did, I think, so it was no longer useful and we stopped.

But I decided to go on with the archives, expanding it to cover everything about our society. And then one day, by chance, I was searching for something in one of our family houses and I found some documents about the early stages of the Palestinian conflict. And then I began searching everywhere, in private houses, especially those old houses that hadn't changed hands in generations. I would ask people to let me look through their cupboards for old books and documents, and most of the time they let me. So within two or three months we had the beginnings of an organization, and I continued to push in that direction. That was in 1970. In 1980 we decided to change it from a personal association to a non-political organization named the Arab Studies Society. That was the first center—the library, the newspaper archives, the documentation center. The second center was for statistics. Then we created the Early Childhood Resource Center, which among other things is trying to develop kindergartens, then the Human Rights Information Center. There are a number of sections within the research center, such as Israeli affairs, Palestinian affairs, and the geography section that prints maps and produces atlases.

PS: To what extent would you say the society has a political role?

Husayni: Through this institution we are helping to build an infrastructure in the territories, especially in Jerusalem. What is happening in Jerusalem is also a cultural struggle—the Israelis want to change the face of the city and make it Jewish, and we are struggling to keep it Arab. One way of doing that is to build up institutions and associations, and to make them strong enough to withstand the Israelis. That is very political.

JPS: Did the society have problems with the authorities before its closure in July?

Husayni: Two years ago we set it up, the Israelis put me under house arrest—house arrest by night, town arrest by day. The order was renewed every interruption for the next five years, right up until I was imprisoned—my first administrative detention. All of that was certainly meant to curtail the center's activities. There were also many occasions when the authorities would enter society buildings, provoking employees. They would open investigation about them, sometimes arrest them. When they arrested me in April 1987 they searched the building and confiscated a lot of documents; when our people came to work the next morning, they found the building wide open, unprotected. At times there have been up to fifteen of our employees in prison once. Concerning the July closure, they made the order out in the wrong name—the Palestinian Research Center—so legally we are not cited. The building is closed—the archives, library, and so on—but our work continues in our other locations. They also confiscated documents a few days after they closed the building, which still haven't been returned.

JPS: You have spent more time in prison than other West Bank leaders—sixteen out of the last twenty-four months. Do you see yourself as having been targeted? And if so, to what do you attribute it?

Husayni: I think it is clear that the Israelis want to stop these institution-building activities. And for the administrative detention two years ago, it's as I said—I was able to speak out, to work more in the field than many others because of my Jerusalem I.D.

JPS: But others from East Jerusalem, such as Hanna Siniora, for example, have also been outspoken and yet have not been arrested.

Husayni: These people may have gotten a kind of immunity because they were in the public eye internationally. You will remember that Hanna Siniora was one of those whose name was proposed to the Americans through the PLO to be part of a delegation from the territories in connection with the peace process. There were others in that situation as well. So the Israelis just couldn't go and arrest them, since they were part of this peace process in which the United States itself was involved.

JPS: How were you treated in prison?

Husayni: I was not treated nearly as badly as others. The worst times were at the Russia compound, Moscoviya, where you are put when you're first arrested and during interrogation. I was there for a month and a half the first time, a month the second, and during my third detention only before and after my court hearings. The interrogation periods were the hardest—interrogation could last up to eight hours, without interruption, with several interrogators taking turns. But I was never tortured or beaten, and they never covered my head with one of those thick, foul-smelling bags that make breathing difficult or chained me and suspended me for days on end, as they did to many. For myself, I was just put in a dark, damp cell, two meters by two meters, with no fresh air and sometimes with no electricity. The third time I was kept in isolation for almost the entire six months, except for the last fifteen days. I was placed in a cell alone and was not allowed to talk with anyone. Even during the two hours a day I spent in the prison yard, it was in isolation. But while in principle it was forbidden to talk with anyone, in fact the guards usually couldn't prevent me from talking to the prisoners in nearby cells, who were Jewish common law prisoners. In the beginning these prisoners were hesitant—even antagonistic, but after you discuss with them a little while, their attitudes change. Within a few days I was able to rebuild good relations with them, and they provided me with newspapers and information from the outside.

JPS: Was there any difference in prison conditions after the intifadah began?

Husayni: First of all, it was much more crowded. For instance, in the Moscoviya prison, there are cells where they put prisoners who are either waiting to be interrogated or waiting to be transferred to another prison. Before the intifadah started a cell designed to hold twelve prisoners held thirty. During the intifadah, there would be fifty in that cell, all squeezed over each other. The whole space could take thirty mattresses end to end, so with around fifty people, you had about one and a half persons per mattress, and all these pairs of shoes piled up in a corner like a pyramid.

Also, the way the prison guards treated the detainees during the intifadah was terrible. They would beat them whenever they could, taking them to the yard outside and beating them up for nothing. They did not usually do these things to us, the administrative prisoners. Sometimes they even separated the two groups, because they knew the security prisoners had clear political positions and were prepared to accept the consequences, but they didn't know the intifadah prisoners and wanted to impress on them an atmosphere of fear.

JPS: Was April 1987 the first time you were in prison?

Husayni: No, I spent a year in the Damun prison in Haifa from November of 1967 to October of 1968. It was there that I learned Hebrew. It was like a school for me—prison gives you the opportunity to know more about the other side, to talk to them, to start reading their language. You could say that prisons are the higher academic institutes of the Palestinian revolution.

JPS: What were you arrested for?

Husayni: For possession of arms. They searched my house and found two disassembled weapons.

JPS: Does this possession of weapons reflect a position on your part vis-à-vis the armed struggle?

Husayni: When there is an occupation, people have the right to fight it by any means they can, including the armed struggle. But it is not a must. If it is necessary it can be used at a certain period, but it is not an end in itself. I believe that at this stage, other means will work better. I am not saying that we should renounce the armed struggle, but now we are not using it. The armed struggle is only part of the political struggle.

JPS: What about your own involvement in the military aspect of the cause?

Husayni: I joined the Palestine Liberation Army (PLA) in 1966 and then went to officers' school in Syria, first to Aleppo, then Damascus. When the June War started, I was a minor officer, less than a Lieutenant, and I was sent to train Palestinian fighters in Lebanon—it was the first military camp the Palestinians set up in Lebanon legally. I entered Beirut on 8 June 1967, and stayed a month at that camp before going back to Damascus. I hadn't been in Jerusalem since 1966, and with the defeat I decided to go back to see the situation there. So I entered Jerusalem for a week, and decided that the best thing was for all Palestinians to go back, including the members of the PLA, because the borders were half-open and we could enter. So I came back, and was telling others in the PLA that the most important thing was not to get in arms but rather to get in people. I said that this was the time to get as many as we could inside—soldiers, officers, politicians—and that once inside we could build, gradually, and that within a few years this would help us in any fight, whether political or military. I talked a lot about that

before I came back, but I didn't find much response, so I decided to come back to Jerusalem alone.

JPS: What did you do, once you got there?

Husayni: I started to live my life, and to make contacts with others, especially those from the PLA who were already in Gaza. So we had all these meetings, discussing what we could do. For my part, I was thinking that it was not the time to start shooting. I thought more about the need to build a political structure or organization and then, after that, we could go on to the armed struggle if necessary. But it didn't work.

JPS: So even at that stage, immediately after the war, you seemed to be stressing alternatives to armed struggle, despite the fact that you had been a military officer. . . .

Husayni: Or, because of that fact. . . .

JPS: How did you happen to have those weapons in your house?

Husayni: I had met Mr. Arafat, by chance, in Ramallah when he entered the occupied territories secretly after the war. Through a conversation about building a political structure with a military wing, I agreed to keep these pieces and to try in the future to train people for a military wing to be used only in an emergency situation. And then I was arrested.

JPS: You mention Arafat. You are often accused of being Arafat's man in the West Bank. What is your relationship with him?

Husayni: I have known Mr. Arafat from the old days, since I was a child. I first remember meeting him in 1945 when I was nine years old and he came to our house in Heliopolis, Egypt. He was a student activist in Cairo at the time. I met him several times over the years.

So, yes, I know him. But the important point is simply that I am a Palestinian who believes that the PLO is the sole representative of the Palestinian people, and as the chairman of the PLO Mr. Arafat is our representative. And because I have been saying this over and over, especially since 1982, and repeating that any solution must be through the PLO, the Israelis got the idea that I am his man. But I am no one's man:

I am simply like any other Palestinian fighting the occupation and believing that Arafat is the leader of the Palestinian people.

JPS: How do you feel about accusations that Arafat has gone too far in making concessions, that he is giving too much away?

Husayni: I do not believe this. If you look at the resolutions of the 19th PNC in Algiers, you will find that Mr. Arafat is just reading them, just following what was decided there. He did not go farther—he said Israel had the right to exist within secure and recognized borders. That's it.

JPS: But what about the renunciation of terrorism?

Husayni: Like every other people engaged in a national struggle, at certain times some Palestinians used terror. We have to say that certain of the operations could not, scientifically speaking, be called acts of war. Arafat said what he did because he was speaking about the entire Palestinian people, and if such acts were committed here and there by some, it had to be said. So now we are renouncing these things.

JPS: And this is not going beyond the PNC?

Husayni: —No, I do not believe so.

JPS: What about the relationship between the Palestinians inside the territories and the Palestinians outside?

Husayni: The Palestinians inside are living in part of the Palestinian forest. It is true that it is an important part, but still, it is only one part. We can see trees and leaves and twigs, but we cannot see the forest as a whole. For this reason, the crucial decisions cannot be made except by those who can see the entire forest, and that means the leadership of the PLO. For sure, those of us who live in the midst of the trees can make daily, tactical decisions, but not the large ones.

JPS: What about when the state is founded?

Husayni: After the establishment of the Palestinian state, there will be no Palestinians outside, only Palestinians inside in the sense that there will be

supportive, encouraging role. Those who choose to come back will be full participants in the state-building process.

JPS: But those from the outside don't know the problems of those living inside.

Husayni: I, also, do not know their problems. The Palestinians who return will have their own problems. The government will be for both groups equally.

JPS: How will the roles be defined?

Husayni: I believe that the leadership of the PLO is the leadership of the Palestinian people. With a peaceful solution, this leadership will automatically be transferred from the outside to the inside, and the existing administrative apparatuses inside and outside will be linked. There already are some links, for instance between the Higher Education Council outside and the Higher Education Council for the universities inside, but the organizational structure will have to be changed to complete this linkage.

Moving from the stage of revolution to the state-building stage, new skills will be needed. During the struggle, you need leaders who can face the occupation and who are ready to go to jail and to fight as long as necessary, who can hold firm. But in building a state, you need people who are efficient in administration and who know how to govern. Someone like me, Husayni, may have an important role in the present stage of the struggle. But if you appoint me minister of agriculture, for example, it could be a very costly mistake—I could destroy it! Maybe some of the people who are well known now will not be in the government, while others who are just ordinary residents now will be important in the government. It's a question of skills and specialization.

JPS: In planning for a Palestinian state, what about the right of return?

Husayni: The right to return to the Palestinian state is not negotiable. It's a natural right for every Palestinian to return to the Palestinian state, because the very idea behind creating the state is the establishment of a homeland where the Palestinian people can feel secure, where they can fulfill their goals, hopes, and national aspirations. Any Palestinian who lives in exile who wants to come to the Palestinian state, where he can raise his children in an Arab Palestinian atmosphere, must be able to do so.

But if there are Palestinians who wish to return to the places they left in 1948, let us leave that to the negotiating table. The possibility of some of them [Israelis] wanting to live in our state and some of us wanting to live in theirs should be discussed later. Both of us—Palestinians and Israelis—should pledge not to impose any measure that could seem to threaten the security or sovereignty either of the Palestinian state or the Israeli one. All such questions should be left to negotiations. But the issue of the right to return to the Palestinian state is not one of those questions.

JPS: You seem to be taking the two-state solution for granted, but many Israelis feel that Palestinians propose it only for tactical reasons, as a stage and that their real goal remains a democratic secular state.

Husayni: The Jews must understand that this is only a beautiful dream that some of us have, just as they have theirs. We both have a right to our dreams, but as I have told the Israelis more than once, if we want peace, we must both leave aside our dreams because what are beautiful dreams to one side are nightmares to the other. If we live with our nightmares we will not advance toward peace, and if we remain attached to our dreams we will not advance either. So we should leave these aside and start talking about reality, about how we can coexist with it.

As to the future—who can say? Who can guarantee that our children or grandchildren fifty years from now will not ask why we haven't chosen the democratic, secular state? Maybe some day both sides will want unity between the two peoples. But this could never be achieved by force. What I mean is that it is our right, as it is theirs, to dream. But we must see the dreams for what they are, without trying to impose them on each other.

For now, I believe that the two-state solution is not only good for the Palestinians, but also for the Israelis. I believe that there is now a historic opportunity for all peoples and states in the Middle East to re-enter the twenty-first century on better terms than before.

JPS: Your contacts with the Likud politician Moshe Amirav were widely talked about at the time. Who started these contacts, you or him?

Husayni: After my release from my first administrative detention in July 1987, a number of Arab and Jewish politically active persons came to visit me. Initially, they were from among the leftist political groups we had worked with in the past, such as Ratz and Mapam, but later some groups

learned that some Israeli politicians wanted to meet with me. It was at that time that Moshe Amirav asked to meet with us to show us a proposal he had prepared. We held several meetings with him that led to the development of new proposals. We advised him to go discuss them with Arafat, but then I was arrested and he was dismissed from the Likud. Later I met with him, not as a member of the Likud but as a member of Shinui, and he organized a meeting between us and members of the Shinui movement.

In fact, the important political meetings took place over three days. The first was with one wing of the Labor alliance, the second with another wing of the alliance, and the third was with Shinui. So during this period we covered the Israeli political map from Shinui on the right to Peres on the left.

JPS: Were you worried about criticism from Palestinian elements?

Husayni: You have to realize that these meetings were not a product of a personal desire, but rather of a Palestinian decision to explain our political positions to all Israeli political elements. Some of the meetings, for instance the one with Peilin of the Peres group, took place in the presence of all active Palestinian groups; eight of us attended. What was interesting in these lower level meetings was that it was as if these people were hearing our positions for the first time: they were surprised at what we said, which was the opposite of what they had been told by their leaders. This is because the agenda of previous meetings between the Israelis and Palestinians had been dominated by Shamir, Rabin, Peres, and so on. They were the ones who conveyed to the media what happened at the meetings, misleading not only the Israeli journalists but also other Israeli politicians. They used to claim that the Palestinians did not want the PLO and were tired of the intifada but were afraid to say so in public but said it behind closed doors. So it was important to talk directly to those Israeli personalities to make our position clear.

JPS: And since your release this past January?

Husayni: Since my last release I have been making more high level contact with Labor party people. And, of course, we are continuing to have meetings and exchanges in the West Bank with all groups: we are willing to talk to any Israeli who is willing to listen. We are not willing to negotiate with the leadership of the PLO. But to

instance, when there are meetings for Oriental Jews who support the Likud, we talk to them. Why not?

JPS: Two years ago young activists became very upset by such meetings.

Husayni: That is true, because we were weak two years ago. When you are weak you can not do anything because you have nothing to back you up. Now we have strength behind us. We are relying on the intifadah. We can now face the Israelis and say what we want. If they ask us to stop the intifadah we will say no. Before, when we met with them we had nothing to say, only to beg. I do not want to beg. I want to go with my head high. Only those who feel strong and confident are capable of offering peace proposals. The weak can offer nothing. Now we are strong.

JPS: In fact, many are asking that you end the intifadah, in exchange for certain concessions or compromises from Israel.

Husayni: These demands are heavy on the Palestinians and easy on the Israelis. They ask the Israelis to release prisoners and reopen schools. The intifadah did not begin in order to bring about the release of prisoners or the reopening of schools, but in order to end the occupation. Consequently, any talk about putting an end to the intifadah should be matched by talk about ending the occupation.

For me, the intifadah is the movement of the Palestinian people towards rebuilding the infrastructure of a Palestinian state. It's a new morality, a state of mind that is not going to stop. The fourteen points³ raised by the intifadah since its beginning must be addressed. What is most important is for Israel to start negotiations with the PLO and to commit itself truly to the peace process. This might create a new atmosphere and new circumstances which might also require the Palestinians to make new decisions.

JPS: What sorts of decisions? Can you elaborate?

Husayni: We have already had over a year of violent confrontation against the Israeli oppression. We must protect the intifadah. We must seize every

opportunity to gain more control over our institutions and to face the oppression at any price. That price might be the closure of more institutions, more killings, more arrests. But we should not be seduced by any attempts to minimize the pressures of occupation here and there. We have to deal with these things with extreme caution and precision. At the same time, we should not go on saying "no" to everything. Whenever we see real opportunities, we should face them with real actions.

JPS: How do you see the elections in these terms? Do they constitute one of these opportunities?

Husayni: About the elections, the Israelis are trying to shift the entire agenda from the central issue of occupation to the marginal issue of elections. And they have succeeded, at least in the West, where the word "elections" acts like magic. Everyone in the West is dazzled by "elections" and "democracy," but they should not imagine that democracy and occupation can converge. What is the purpose of elections? If they are supposed to find out who is the leadership of the Palestinian people, with or without elections everyone knows this already, including the Israelis.

We, too, believe that elections are important—within our national movement, democracy has always been important. We have elections in the student unions, labor unions, in the women's committees—everywhere. But we are against the conditions Shamir has imposed and against the conditions surrounding the elections, which is occupation. We cannot believe that democracy is possible under occupation, so we cannot allow ourselves to participate in such elections. In any case, this whole business is just a political game, a maneuver that the government is using to divert attention from the occupation and the intifadah.

JPS: So if these elections are unacceptable, what are some of the opportunities you mention that the Palestinians might be able to respond to?

Husayni: Look, even for the elections, if they were part of a package deal, if they would be the first in a series of steps at the end of which we would have our state, it would be another story. In that case we would ask for international guarantees and maybe we would agree to elections, even under the occupation.

But if they would not be part of a package deal, for sure we will refuse. If there is a peace process, either it is with preconditions or without preconditions. If we have preconditions, fine, we can start talking

³These include compliance with the Fourth Geneva Convention, cancellation of the policy of expansion, an end to settlement activity and land confiscation, the return of confiscated lands, cancellation of settlements on political freedoms, and so on. See Special Documents section, *JPS* 17, no. 3 (Spring 1988): 63-65.

they have their preconditions, such as these elections, then we must have our preconditions, too, and our preconditions are either that the occupation ends first or that the elections are part of a package deal.

JPS: *What about the comment that refusing the elections amounts to stalemating, and that a stalemate is extremely dangerous for the Palestinians?*

Husayni: First of all, there is no stalemate, because we are moving. People talk as if the Israelis are offering the initiatives or opportunities and that we Palestinians are just standing there waiting, either to accept or not accept. This is not so. We are on the move, we are fighting on the land. And a stalemate is dangerous for them, too. They cannot go on with this situation—just look at their economic situation, their political situation, look at the morale of the Israeli army, where young soldiers feel they are fighting an unacceptable and unjust war. This has an effect on them, too. So there is nothing to call a stalemate.

JPS: *Some people fear that if the Israelis really wanted to, they could crack down on the intifadah.*

Husayni: That day could come and we have to be ready for it. We have lost a lot and sacrificed a lot, but we have to remember that other peoples sacrificed far more and nonetheless achieved victory—we have suffered one-tenth of what the Vietnamese did. I am not trying to underestimate the suffering of our people, but we have to be willing to pay the price that others have paid. It is a mistake to believe that we can recover our rights easily. We have already paid a lot over a long period, but if we have to pay more, we have to be ready.

JPS: *What about the relationship between the political leadership in the territories and the Unified National Command of the Uprising?*

Husayni: It's like the relationship between the Palestinian people and the PLO. The PLO is both an idea and an institution. All the Palestinian people are the PLO in the sense of the idea, yet at the same time there is the institutional structure. It's the same for us in the intifadah—there is the institution, which is the Unified National Command, and then there is the idea, which is the whole people, including us, the political leadership.

JPS: *So you don't distinguish between the political leadership and the people?*

Husayni: No. We, the visible political leadership, simply represent them. We give expression to their will. The decisions, the directives—all that comes from the Unified National Command.

JPS: *Then what exactly is required of the visible political leadership?*

Husayni: During my second detention, I found myself in the same prison block with old friends I hadn't seen for many years. We used to know each other before 1967, and then everyone went his own way, to his own activities and political directions. So here we all were together in prison, and it was a great opportunity, and we would sit and talk as we hadn't had the chance to do over the last years. Just before I was to be released, in June 1988, I sat with them and we talked about what we could do outside. What we decided was that we could not throw more stones than the others, we could not physically add any more power to the intifadah. The most important thing we could do was not to disappoint our people. They look to us as leaders, so we must keep this thing going and not give in, not submit, not let the other side move us from the line our people are fighting for, not ever for one moment lose sight of the final goal we are working towards. Our role, more than anything, is to serve as a good example, to face the occupation and refuse it. This is the minimum we can do.

JPS: *One last question. Once the state is established, how do you see yourself?*

Husayni: My first thought would be to go on as director of the Arab Studies Society, of which I am very proud. But maybe when we have a state I may not be the person most qualified to run it—since it is a research center, maybe it would require someone with a more academic background. So I think what I would like to do is continue my work with the Human Rights Information Center, and continue my struggle in the Palestinian state to protect human rights.

מדינת ישראל
משרד המשפטים

לשכת היועץ המשפטי לממשלה

משרד המשפטים
המשרד הראשי

ירושלים, כ"ב באלול התשמ"ט
22 בספטמבר 1989

תיק : 6944/12 (200 - א)

לכבוד
הח"כ יובל נאמן
יו"ר תנועת התחיה
=====

נכבדי,

תלונתך ותלונת חבריך במרכז תנועת "התחיה" נגד פייסל אל חוסייני בשל הדברים שפורסמו "בסטודיא פלשתינא" הובאו להחלטתי. את מכתבך הפנית גם אל שר הביטחון ואל שר המשפטים, ואכן יש בו חלקים שנכתבו בנימה פוליטית, ולכך, כמובן, לא אתייחס.

אין אנו יודעים אם הדברים המיוחסים לפייסל אל חוסייני אכן נאמרו על ידו ואם הציטטות מובאות כלשונו וכרוחן. לא ברור מי נושא באחריות לביטאון זה, ומכל מקום אין בידינו לתקור את המוציאים לאור, שהם אזרחים זרים הפועלים בחו"ל.

אכן, בדברים המובאים מפיו של פייסל אל חוסייני יש משום הזדהות עם "האית'פאדה" ועם אש"ף כמייצגם של הפלשתינאים. אילו הופצו הדברים בקרב האוכלוסיה בארץ, או באזורי יהודה שומרון וחבל עזה, במגמה להמריצה, או להביאה, להזדהות עם ארגון טרור, ניתן היה לראות בהם לכאורה מעשה עבירה. דא עקא, הם נאמרו בחו"ל בביטאון נידח, שאין לו מהלכים בארץ וספק רב אם בכלל הגיע לארץ והופץ בה. בנסיבות אלה פתיחה בהליכי חקירה רק תגביר קולם של הדברים ותתן להם הד, ומוטב להמנע מכך.

לאור האמור לעיל ובשים לב לכלל נסיבות הענין, החלטתי שלא לפתוח בהליכים פליליים, לגבי ענין זה.

בברכה,
יוסף חריש
היועץ המשפטי לממשלה

העתקים: שר הביטחון
שר המשפטים
פרלקיטת המדינה
משרתת ישראל ר. אח"ק (לשלכם 30.8.5-164891)

שיראליניץ
15.10.89

לז' מאני טען

8
אז
האט זיך געקוינט
מאכ געמוזט דינען
מאטיר וואס אל צוזע
ירושלים

די קינדן: די געלט גאנצע נעצט איר פיל אל אויסגי.

די קינדן אהנים ווארע נעצט איר פיל אל אויסגי. (עס האט געווען אהני ווארע
אז' גענוג שטופען זייערע אהניווער געמיינע 10.10.89, 6.10.89
דין מצוטע פאס אל אויסגי:

10) קרימא אהניק אל געזען (עס יאט) אפנישן האט געוואר
אהני, האט געמאכט געזען אהנים, קוקן מערע אהניק
זאגט דהיינו געזען, האט אהני אהני (עין געזען
אז' 10.10.89).

11) געזען אהני ווארע אל אויסגי האט געווען אהני ווארע
אל געזען האט געווען אהני ווארע אל געזען האט געווען
אהנים האט געווען (עין געזען 6.10.89).

אז' האט אהני ווארע אל אויסגי האט געווען אהני ווארע
אל געזען האט געווען אהני ווארע אל געזען האט געווען
אהנים האט געווען (עין געזען 6.10.89).

די קינדן

יפה קינד
סיניס 14
ירושלים 9536

מטה המחוז הדרומי
דרך יריחו ירושלים 97913
ידי חשון תש"ן (12.11.89)

נה/26 אי - 799

לכבוד
מר יזהר קורח
סירקיס 14
ירושלים 95436

א.ב.

1. הנני לאשר קבלת תלונתך נגד מר פייסל אל חוסייני.
2. ההתבטאויות המיוחסות לפייסל אל חוסייני כפי שמופיעות בגזיר העתון אינן עונות לעניות דעתנו על דרישות סעיפי ההמרדה כמוגדרות בחוק ועל כן אין מקום לפתיחה בחקירה.
3. על פי ס' 64 לחוק סדר הגין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב 1982. זכותך לערור על החלטתי זו בפני פרקליט המדינה.

בכבוד רב,
ב. וינשטוק
רע"ח
סני"צ
דרום

העתק: ת.מ.י.

יי/בו

דיעות אחרונות

24 שעות

יום שלישי, י"א בתשרי, תש"ן 10.10.1989

שרי החישובים מחכים למגן
מאת שלמה נקדימון
עמוד 18

הפרקליטים - מדור
שבועי לענייני משפט
עמוד 25

נעורים בסיכון גבוה
מאת דבורה נמיר
עמוד 27

"ביום שאפסיק
לשחק - אמות"
מאת אמיר קמינר
עמוד 29

עיר את הישראלים מתרומתם, כדי שבינו סוף
סוף כי יש להם שבנים שלשתינאים שצריך לעי
שות איתם שלום.

אליאס פריג' - עכשיו הכל תלוי בעם בישראל
אם הוא רוצה שלום, עליו לתמוך בהצעות המצרי
ות וללחץ על הממשלה. ויש הרבה ררכים לעי
שות איתם.

ר"ר חתם אבוניזאלה מסכם נביצ' ויתר

השמאל הפלשתינאי, ובראשו אנשי החזית העמי
נות, ומחעבר השני אנשי החמואים - היו מרוצים מהחלי
טת הקבינט הישראלי. עכורים, מומ' עם ישראל מירוש
פשרה וויתורים. הנוקטרינה שלהם נורסת כי ככל שהמי
צב יהיה גרוע, כוחם יעלה.
ר"ר סיפאן אלחטיב מירושלים המזרחית, הנתשב
לתומך במחנה הפרו-סורי של אבו-מוסא, נשמע אדיש
לחלטיות. אני כפלשתינאי לא מתעניין בהחלטות שלכם,
כי הן אינן עוזרות לי בטווח הקצר או הרחוק. החלטת
קבינט כזאת או אחרת, לא מעניינת אותי.

החלטתו והעם בישראל צריך לומר מה הוא רוצה.
אין צורך בכחירת תרסות. העם בישראל כבר
זוכה את כוחו כמיר מלכי ישראל. הוא פשוט
צריך לומר בקול רם מה רוצתו שלום, או המסך
המטכ הקיים.
ר"ר אבוניזאלה סבור, כי הקיפאון המדיני,
המצריך הרבה סבלנות, מתייב פעילות של האיני
תיפארה על אש קטנה. לטענתו, צריך לאפשר
לפלשתינאים בשטחים לשאת כפחות סבל את
הלחץ הכלכלי והנפשי של האינתיפאדה. עד מתי,
אנחנו שואלים, הוא מסיב. יעד להתאריך סעודין
לא נקבע. אולי סנתיים, אולי יותר. למה לא אין
פתרון אחר. העם הפלשתינאי בשטחים יודע, כי
עתידי קשור בטווח האינתיפאדה. ותאמיני לי, ככל
שהוא סובל כך הוא מסוכס יותר.

אישים בשטחים הגיבו באכזבה על רחיית יוזמת מובארק בקבינט

"קיפאון עלול להגביר את האינתיפאדה"

פייסל אל-חוסייני: "נסלים את המאבק, כדי שהישראלים יבינו שאין דרך אחרת וזלת ההידברות עם הפלשתינאים" ■ אליאס פריג': "עכשיו הכל תלוי בעם בישראל. אם הוא רוצה שלום, עליו לתמוך בהצעות המצריות וללחץ על הממשלה"

למובארק, גם הוא התאכזב. והאכזבה כשטת, מתוך מסגרת חיים של אינתיפאדה, היא מירסם להסלי מה כאלומות, נשכס וכסולכרס אמרו לאחר החלי סת הקבינט, כי לפלשתינאים לא נותר רבר להפי סיר. על כן יש צירוק לא רק להמשיך כאינתיפאדה, אלא גם להסלימה.

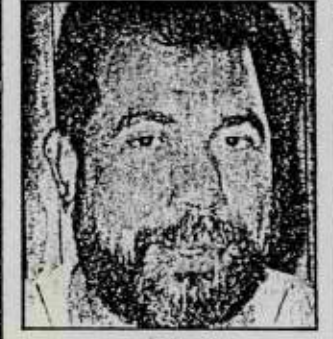
פייסל אל-חוסייני: אנחנו לא מומתינים. אנחנו נאנקים. החלטת הקבינט תספיע על האינתיפא' רה. עכשיו היא תהיה חוקה יותר, נעשה אותה יותר אפקטיבית, אבל בלי נשכ חם. נסלים את המאבק, כדי שהישראלים יבינו שאין דרך אחרת וזלת ההידברות עם הפלשתינאים. הממשלה שלי כס צריכה לרעת שאנחנו לא עכרים. אם תחלישו להכיר בנו כעם - נשכ יתר לשולתן המורם. ואם לא - המצאו אותנו ברוחבות".

אסעד סיפסאוי מרצועת עזה, סברורך-כלל הציג עצרות מתונות, לא הסתיר את אכזבתו. הוא הוחר, כי החלטת הקבינט עלולה להוביל לקיצור ניות חרשה. העם הישראלי יהיה אחראי לכשלוך היוזמה המדינית, ויהיה אחראי לקיצוניות החרשה שתצמט בשל כך באזור".

המיפקרה הלאומית המאוחרת פירסמה כשסוע עעבר כרוז מיוחד, שבו קראה להסלים את האליי מוט. היום או מור אמור להתפרסם כרוז מספר 47 של המיפקרה הלאומית המאוחרת. כמותה ירושי לים כסר ורעו לומר, כי הכרוז יהיה תריף בתוכנו. תהיה בו קריאה להסלמת האינתיפאדה, ולמעבר לפסי

פייסל אל-חוסייני: נעשה אותה יותר אפקטיבית

אסעד סיפסאוי: קיצוניות חדשה תצמט באזור

אליאס פריג': אם העם בישראל רוצה שלום

מאת רוני שקד
חורש נוכסבר - מועד כיסורו של ראש המסדי לה יצחק סמיר בוויסינגטון - הוא המועד הכא, אליו נשואות התקוות של הפלשתינאים כשטחים. הנהיגי השטחים יודעים ומבינים, כי סמיר לא יוכל להופיע בכית הלבן כיריים ריקות. והיום יר הר מעכבר, הם מקווים כי ארצות-הברית תפעיל לחץ והספעה על ישראל, ותוסיב את סמיר לסולתן אחר עם מסלחת פלשתינאית.

התיק קבינט התקבל כשטחים באכזבה. הפי עילות המדינית האינטיביות של החרש האחרון יצרה תחושה, כי מספרו מתחיל לזנו. הפעילות המדינית המצרית העליחה לטנות מספר קסן כאזור רת הייאוש והריסודך של חיי האינתיפאדה. היתה תקוות, כי הנשיא מובארק יצליח לכוסף ולוא כסר עם את סמיר. תוכנית עשר הנקודות, כיסר רבין כמצרים. חומנת אישים פלשתינאים מהשטחים לביעורים. שיחות רבות רדו בין נציגי ישראל ומסד ריח בוויסינגטון ופירסום שמות חברי המסלחת הפלשתינאית לשיחות המורם - כל אלה יצולו תחושה כשטחים, כי מספרו מתכסל.

למנהיגי השטחים, שכבר הספיקו ללמוד את חיי הפוליטיקה הישראלית, לא היו אסליות לגבי הוצאות ישיבת הקבינט. ירענו את הנוצאה מר איף, הם אמרו בעקבות החלטת הקבינט לרחות את יוזמת מובארק, מבלי להסתיר את אכזבתם, יסיר לאחר מסן ריבורו על התקווה החדשה. צריך לתתין לראות כיצד יתפתחו העניינים במערך, אבל כמיקר צריך להמתין לאמרוקניסם. כי רת הם יסללים לחינו את סמיר".

העניינים כשטחים נשואות, היום לוויסינגטון. אישים הפוליטיים כשטחים אומרים, כי אס'ף

בהתייעצות צמודה יים
דובר על הרחבת מעגל
הפגישות עם ישראלים,
כשהמטרה להביא לשינוי
בדעת הקהל בישראל

כבר הניע לקע נגול הויתורים המדיניים. מצד ריח ניסתה ולא העליחה, למדינת אירופה אין בית הספעה על ישראל, ומסלחת ישראל, כסבי ירחה סמיר, רוחה את הנוסחה של שטחים מותרת ירחה.

מנהיגי השטחים חורו והרגיסו השבוע, כי אני כי הליכוד שבויים באסליות שווא, האוכבות סנינון להפריד בין תוסבי השטחים לבין אס'ף. הניע חובן, הם אמרו, שארצות-הברית, המנהלת היאלוג עם אס'ף, תלחץ על ישראל ככיוון ות תקווה המדינית לטווח הקרוב נותרה אימא ארר בינתיברית.

הפלשתינאי כשכס, כחרון או עות, קיווה וגם יאכין כי ההתערבות המצרית תוביל לתווך כרר. ניה, קסה היה לו להבין כישראל אומרת "לא"

לא מעניין אותי

כרי אורחה.
למנהיגי האינתיפאדה כרוז, כי כשלוך המהלך המדיני שאותו ניסתה שצרים להוביל מחייב מעבר לסלכ חרש של ההתסמסמות. המוננה היא להחודר את האינתיפאדה לכותרות הראשיות, או לפחות לעמודי העיתונים הראשינים, כדי לתרש את חלי חץ הבינלאומי על סמיר ולהביא ללחץ גם של החברה הישראלית על המסלחה.
כתייעצות שקייסמה כסוף השבוע בין כמה מני הניגים פלשתינאים כמות ירושלים, נשטעה אכר בה מהאסטרות שהנתנה הישראלית של הליכוד או של המערך תוביל לפתרון מדיני. דובר שם על תרחבת מעגל הפגישות עם ישראלים, כשהמטרה להביא לשינוי בדעת הקהל בישראל. אן, כרכרי אחר המנהיגים הפלשתינאים מסכסו. צריך לה

גורל תשלומי המס בשטחים
"קבע בבית סאחור. חושבי
העירייה הפכו לסמל פלסטינאי
בסירובם לשלם מיסים. המינהל
האזרחי עושה מאמצים לשכור
את המרי. מדובר במאות מיליוני
שקלים. אף צד עוד לא אמר
את המלה האחרונה

רוני שקד

איש אינו אוהב לשלם מיסים, ובשטחים, איש גם אינו רוצה. תושבי תברון, שכמ ועוד בשטחים כי כספי המיסים שלהם מממנים את החיילים שמכים אותם ויורים בהם. במינהל האזרחי אוסרים, כי מיסים אלו ממנים את תיפקודה של מערכת השירותים הציבוריים, השקעות בתשתיות ומינהל. המיסים הפכו לוד לך מהמאבק הלאומי.

באלו שטחים מדובר, המינהל האזרחי מסר לך, כי מדובר בכמה מאות מיליוני שקלים כשי נה - הכל מכספי בנייה. אין פירוש נוסף. הכספים מגיעים לקופת האוצר מכמה מקי רות: מס הבנק, מס ערך מוסף, מכסים ותשי לזכר אגרות. 82 אחוז מהמסוים נכבים ישירות בשטחים. היתרה מועברת מביטוח לאומי, מק רן הניכויים ומכספי מס הבנק הנכבים ממועי לי השטחים שעוברים בישראל.

היינו שמחים לו תושבי השטחים היו משלי מס הבנק בבנק הרווא, אבל הם פשוט ימים לנו מרד מיסים, ואין לנו ברירה אלא להתאים את תנאי הבנייה לתנאי האינתיפאדה, כי אבר לי קצין בכיר במערכת הביטחון. אין היום ארם המשלם מרצונו התומשי. אם אתה לא בא אליה, ולא נוכח באמצעים אחרים - אין כסף.

אמצעים אחרים, פירושה בעיקר עיקלים. בכל מחסום צה"לי בשטחים ניתן לראות את אנשי מס הבנק, אותם רשימות של בעלי חוב. ככל עוצר, מתלווים אנשי מס הבנק לטובות צה"ל, ונוכחים כספים בחסותם. נובי המס פשוט לא יוצאים לסטה ללא ליווי של צבא או משטר הנבול. והאזרח הקטן בשטחים, שמגיע למשרד מסלתי כלשהו כדי לקבל שירות, חייב להביא עימו אישור ממס הבנק

בית סאחור. תשלומי מיסים לשלטונות כיבוש, אומרי מים ראש העיר, חליל ח'יר, זה דבר בלתי מתקבל על הדעת

המס

ומפעלים על סילוק חובותיו. אחרת, לא ייצא לביטור בידרו, לא יקבל רישיון בנייה, לא יד כל לנסת למנות נהנה, או לוחש את רשיון

אכל ללא מיסים, המינהל הישראלי אינו מסוגל לתפקד ולספק שירותים. וכאין כסף, אין שלטון. נבית המיסים שהיתה אחר הכלים לשמירת הקשר - ואפילו כפוי - בין התושבים למינהל האזרחי, הסבה זרדה למלחמה.

למי שלוחה שמועות, החל מבצע נביתה בבית סאחור. לא הייתה כל כוונה כבתייה הסקטורית והוא, אמרו במינהל האזרחי. פשוט היה בוח, והיו מספיק נובים, וניתן היה לנסת למכצע.

הבנייה הולח עם תקלות מעטות, אבל ככל שהלכו הימים, גמלה ההחלטה כקרב ראשי הוועדות המקומיות בבית סאחור - בתמיכת המפקדה הלאומית המאוחדת המנהיגה את האינתיפאדה - לתבוע מהתושבים לפתוח במי רי מיסים, כחלק ממאבק לא אליים נגד השלטון הישראלי. מלחץ הוועדות, פירסמו ראשי העיר רים של בית לחם, בית סאחור ובית ג'אלה, יחד עם ראשי לשכות המסחר שלהן, עצומה נגד תשלום המיסים. המרי תפס תנופה יותר ויותר תושבים הדייעו לא נשלם.

כשנוצע סעבר, ביקר פייסל חוסייני בבית סאחור. התושבים התלוננו בפניו על הסבל שנגרם להם. חוסייני ניסה לעוררם, והבטיח להעלות את מרי המיסים של בית סאחור לר - אם מרד היום הציבורי הפלסטינאי. מעוררים מוכריו, ראשי ועדות החלם והוועדות העסקמי ות בבית סאחור המשיכו כלתחם על התושבים, חוך אזהרה שהוועדות יטפלו בכל מי שיעיז לשלם מיסים לאייב הצינאי.

אנו משלמים מיסים כמסך 20 שנה, ועד כה לא קיבלנו תמורה לתשלום, אמרה השנוע אסילי רסמאוי בבית סאחור. חוך מזה, אני רה, ואת לא משהלה שלנו. לכן החלטנו שלא לשלם מיסים. כמלא מקום ראש העיר, חליל ח'יר. תשלום מיסים לשלטונות כיבוש זה רבר בלתי מתקבל על הדעת.

ראשי המינהל האזרחי, שקענו אור הנתמי תחיות, חסיו כי מרי המיסים של בית סאחור מתמסס ומתפתח למרי אזרחי כולל. אם הם לא ישלמו את המיסים, אנחנו נמשיך נביתה ובעיקר, כדי להראות לכל ערי הנהה מה יקי רה, אבר בכיר במינהל.

מיד עם הכרות המרי, נשלחו לבית סאחור תוליות מס הבנק מתוגברות. מי שלא הסכים לשלם במסוים, סילם כביסיה טלוויזיות, מקי

פייסל חוסייני. הבטיח לתושבים

יוסיף אבו. לא רוצים ללחץ

רים, מכסרי ויראו, תנורי אפיה ומיקרוגלים הועמטו על מסאות. יעקן מספטי צמוד ליוזה את המכצע. כשטו של רבר, תלונות על אי חוקיות הנביה לא הגיעו. כתגובה, כדי לנסות ולהשפיע על דעת הקהל, החלו עסקנים פלסטינאים כמורה ירושלים להפריח שמועות על נביתה רכוב עלידי חיילים.

כמסירה פוטכית גדולה, שתערך בשנוע הבא בצרפון, יוצעו לכיירה מכסרי השמל ומכסיריים כתיים אחרים כשווי של 1,250,000 שקל - הכל מבית סאחור.

ראש המינהל האזרחי, תאל שייקה ארו, העי כדי השנוע מר לאוטולטיית בית סאחור, באי מצעות הטלוויזיה כערכות. אנחנו לא רוצים ללחץ עליכם. אנו רוצים שתשלמו מיסים כמו כשכם או כחברון. רבים מחושבי בית סאחור פנו בימים האחרונים למינהל, וביקשו ארבת במינהל נעתרו לבקשות, אבל באינתיפאדה, השליטה ברוכ היא כירי הוועדות.

לפלסטינאים היתה השנוע בית סאחור לסי מל. למינהל האזרחי, היא היתה מתנדבות אף צד עוד לא אמר את המלה האחרונה. ככיר במינהל האזרחי: גלך עם בית סאחור עד הסוף, כי זה מיסים העיק.

לפני 20 שנה, מי בכלל ידע בשטחים מה זה כסו למינהל האזרחי לקח זמן רב לשכנע את התושבים, כי ככספי המיסים כונים עבורם גם תשתית של חינוך רפואה ורווחה. רק לפני שלוש שנים, הולח מערכת הנביה לפעול בצר רה פחות או יותר סודרת. סודרת אבל לא תקינה העסק פעל יותר כמו מיקוח כשוק מאי שר כחשלוט מס. התייבים היו מתייצבים כמר סררי הסומה, מתווכחים, מתהננים, מה רשם מטינים פרוטקציה ולכסוף יוצאים בהרגשה טובה: שהצליחו לשלם פחות מכפי שנקבע להם.

ערי האינתיפאדה. מאו שהיא החלה, הפכו תשי לומי המיסים לסמל מאבק לאומי. כבר כרמי סית רוכה, קראה המפקדה הלאומית המאוחדת לתושבים שלא לשלם מיסים. נוכי המס נודשו להתמסר, הם עשו זאת. פעילי האיני תיפרה שרפו את משרדי מס הבנקשה כשכם וכטול כרים. לעבר המשרד ברמאללה, ורשילכו כמסר פעמים בקבוקי תבערה. שיא ההתנגלות היה מרצע נרעון וקי, ראש חוליית מס הבנקשה ברמאללה, שנכווה קשות מכקבוק תבערה שנורק מן המארב, ומאמצי הרופאים להצילו עלו בתוה.

11/13

ELYAKIM HA'ETZNI
Advocate
Tel. 02-91878
Kiriat Arba - Hebron

اليقيم هاعصني . محامي
تلفون ٢٩٧١٨٧٨ -
فريات اربع - الخليل

אליקים העצני
עורך דין
טל 02-91878
קרית ארבע - חברון
ראג 242
90100

17.11.1988

לכבוד
היועץ המיפטי למטלה
הסופט יוסף חריש
משרד המשפטים
רח' צלאח-א-דין
ירושלים

לכבוד
ראש אגף החקירות במחוז הדרומי
משטרת ישראל
דרך יריחו
ירושלים

א.נ.נ.

- 1. הנדון: חנא סניורה
- 2. סרי נוסייבה
- 3. שייך סעד אל דין אל עלמי (מופתי ירושלים)

1. אני מליט כאן קטעי-עתונות אלה.

- א. ידיעה ב"מעריב" (16.11.88) לפיה השתתף מר סניורה ב"טכס חתימה בגיגי" על "הצהרת העצמאות" שנוסחה באלג'יר (לוטה א).
- ב. כתבה של כאלד-אבו-טועמה בסבועון "ירושלים" (18.11.88), לפיה חתמו שלושת הנדונים על ה"הצהרה" הנ"ל באקט טכסי של הפגנת הזדהות פומבית. (לוטה ב).
- ג. נוסח המסמך שנחתם - "מעריב" (16.11.88) (לוטה ג).
בגוף הטקסט הדגשתי את הפסוקים, אשר חתימת-הזדהות, פומבית, עליהם, וממילא עימם, מהווה עבירה פלילית:
- "מכריזה המועצה הלאומית הפלסטינית": כל מי שחתם על מלים אלה. מזהה עצמו עם ארגון טרור - עבירה על הפקודה למניעת טרור.
- כינון מדינת פלסטין "אשר בירתה ירושלים הקדושה".
עבירה על חוק העונשין, תשל"ז, סעיף 97(ב) + סעיף 100:
- "מעשה שיש בו כדי להביא שטח כלשהוא יצא מריב ונותה של המדינה" או "מעשה המגלה כוונה" כזאת, וכן עבירה על הסעיפים 133 ואילך לחוק העונשין - "הטרדה".
- "פעולה לסיוס הכיבוש הישראלי על אדמת פלסטין" - קריאה לאויס ולמדינות בעולם, במגמה כנ"ל.
- "נחזיק את לבותינו כדי למלאם באור המפיץ מההתקוממות המבורכת בשטחים".

דברי שבח ל"התקוממות המבורכת" (קרי: ל"אנתיפאדה") אף
הם מהודים עבירה פלילית של אהדה לארגון טרור וכך המרדה
וכך עבירה על הסעיף 146 לחוק הערושין (הטפה ועידוד למוטט
טודי עלטון וישראל נמהפכה או נמנעז חבלה, להרוט נכסים
של המדינה או לפגוע בהט, וכיו"צנ).

"אנו נשבעים לחללים הטהורים ולהמוני עמנו הערבי הפלסטיני
ולכל אנשי החופש והכבוד בעולם, להמשיך במאבק עד לסילוק
הכיבוש וביסוס הריבונות הועצמאות".

עבירות כנ"ל.

(.2) אני מתכבד להגיש בזה תלונות פליליות נגד שלושת הנזכרים כנדון
בגין כל המפורט לעיל.

(.3) לפני זמן קצר נסתיים הדיון בשתי עבירות שלי לבג'צ (נגד חנא סנידורא
ודרויש נצר) בנושאים דומים. בשני המקרים המשטרה השתתה, דחתה וסחכה
את הטיפול עד שעברו 6 החדשים הקבועים בחוק להגשת אישום של "המרדה"
ואף מעבר לזה - למשך כמעט שנה. לאחר מכן הושהה הטיפול בערר שלי
- גם אצל הפרקליטות והיועץ המעפטי למטלה מעבר לכל מדה, עד כדי
כך שבג'צ התקשה לדון בחומר, שפורסם ארבע שנים לפני אותו הדיון.
בג'צ העיר לי להקפיד ולהביא בפניו ללא עיכוב, כעתיד, כל שיהיה
מצד השלטונות.

כך אכן אני מתכוון לעשות במקרה הזה.

על כן אנקש להואיל ולהודיעני ללא דיחוי גורל תלונתי.

אוסף עוד, שאין כל צורך בחקירות ממושכות, אף אין להניח שהנוגעים
בדבר יכחישו את המיוחס להם.

בכבוד רב,

אליקים העצמי
אלוקים העצמי, פנ"ד

בלי חשמל וטלפון נשמר השקט בשטחים

הרוג ר"1 פצועים בעזה = בכמה מקומות הופעלו זיקוקים מאולתרים = באל-אקצה חתמו נכבדים ערבים על הצהרת העצמאות שנוסחה באלג'יר

מאת סופר מעריב

צה"ל ויתק אמש את אספקת החשמל מחלקים רחבים של הגזרה המערבית ותושבי השטחים לא היו יכולים לצפות בטלוויזיה (הישראלית והירדנית) בשידור חגיגות הכרות העצמאות הפלשתינית באלג'יר. השטחים כולם היו אתמול תחת עוצר וסגור. נאסרה התנועה בין הערים ונאסר המעבר לשר אל הטלפונים ונותקו והרחובות היו שוממים.

הגבלות הצבא לא איפשרו אתמול סיקור עתונאי של השטחים ובכביש הראשי מירושלים לשכם היו 12 מחסומים של צה"ל.

בידיעות מקוטעות שהגיעו למזרח ירושלים נמסר כי בכמה מקומות היו אור ליום אתמול נסיונות לחנוג ע"י תהלוכות רחוב ורקודים. נסיונות אלה הופסקו סיד ע"י כוחות מוגברים של צה"ל הנמצאים בכל פינה בשטחים. כמו כן הפעילו תותחים זיקוקי דיגור מתוצרת בית.

מעזה נמסר אמש כי הצעיר שגורה ונהרג אור ליום ום אתמול בחאן יוניס הוא צברי ערנדס בן 21 ממחנה הפליטים של העיירה. בעזה היו נסיונות נועזים יותר לחנוג ולהפר את העוצר ומקורות ערבים מספרג'ול 11 פצועים בהתנגשויות עם חיילים.

אתמול התכנסו במסגרת אל-אקצה כמה עשרות מראשי הציבור הערבי של מזרח העיר וקיימו טכס חתימה חגיגי על הצהרת העצמאות שנוסחה באלג'יר. בין החותמים היו חנא סניורה עורך אל-מאג'ר.

צה"ל שלט במצב עד עתה. נקוה שיעבור גם את הלילה בשלום, כך אמר אתמול בערב, אלוף פיקוד המרכז אברהם מצנע. סמוך לשעה 5 בערב הגיעו אתמול הרמטכ"ל רב אלוף דן שומרון ואלוף פיקוד המרכז עמרם מיצנע. לכיכר גרוס במרכז חב"ד הן. השניים נראו רגועים ומחוייכים.

הרמטכ"ל רב-אלוף דן שומרון אמר אתמול לעיתונאים במרכז עזה כי אין בהכרח אש"ף מאלג'יר כל חדש לדבריו היא באה לשקף בעיקר את הרצון לשמור על אחדות השורה "אין בה הכרה במדינת ישראל בצורה ברורה, ואין אפילו החלטה להפסקת יורה".

4 - מעריב
יום ד' 16.11.88
ד' בבטלו תשמ"ט

מסמך העצמאות

מדינת פלשתיין מכריזה על דבקותה בעקרונות אר"ם ומסורותיו, ובהצהרה הבינלאומית לזכויות האדם ועל דבקותה בעקרונות של המדינות הבלתי מודעות. מדינת פלשתיין מכריזה, שהיא מדינה שוחרת שלום, דבקה בעקרונות דו קיום בשלום. היא תפעל יחד עם כל המדינות והעמים למען ממשו של שלום בן-קיימא, המבוסס על הצדק ועל כיבוד הזכויות.

מדינת פלשתיין מאיצה באר"ם, הנושא באחד ריות המיוחדת כלפי העם הפלשתיני ומולדתו, והיא מאיצה בעמי העולם והמדינות השוכרות שלום וחירות, לסייע לה להגשים את מטרותיה ולשים קץ לטרנדיה של עמה עלידי הענקת בטחון ועלידי פעולה לסיים הכיבוש הישראלי על אדמת פלשתיין. מדינת פלשתיין מאמינה בישוב הבעיות הבינלאומיות והאזוריות בדרכי שלום, בהתאם לאמנות האר"ם והחלטותיו וכי היא דוחה את האיום בכוה, אלימות או טרור, ואת השימוש בו נגד שלמותה הטריטוריאלית ועצמאותה המדינית.

ביום היסטורי זה, יום 15 בנובמבר 1988, שעה שאנו עומדים במפתח של תקופה חדשה, אנו מרכינים את ראשינו בפני נפשות הרוגינו והרוגי האומה הערבית, אשר הדליקו בדמם הטהור את לפיד השחר.

נחיה את לבותינו כדי למלאם באור המנוע מההתקוממות המנובבת בשטחים וממלחמתם של אלה העומדים במחנות הפליטים, במוזרות, ונשאי דלק החרות, ילדינו, זקנינו, נערינו, שביינו, עצירינו ופצועינו. במיוחד אנו מדגישים את אומץ ליבה של האשה הפלשתינית כשומרת על קיומנו וחיינו ועל אור התמיד. אנו נשבעים לחללים הטהורים ולהמוני עמנו הערבי הפלשתיני ולכל אנשי החופש והכבוד בער, למ, להמשיך במאבק על לסילוק הכיבוש וברי סוס הריבונות והעצמאות.

להלן קטעים ממסמך העצמאות שקרא יאסר ערפאת במועצה הלאומית הפלשתינית:

על סמך הזכות הטבעית, ההיסטורית והחוקית של העם הערבי הפלשתיני במולדתו, פלשתיין, וקרבות דורותיו, שנפלו בהגנה על חרות מולדתם ועצמאותם, ועל-פי החלטות הפיסגות הערביות ומתקף הלגיטימיות הכיבוי הלאומית המבוססת בהחלטות אר"ם מאו 1947 ותוך ממשו וזכותו של העם הפלשתיני להגדרה עצמית, לעצמאות מדינית ולריבונות על אדמתו, מכריזה המועצה הלאומית הפלשתינית, בשם אלה ובשם העם הערבי הפלשתיני, על כינונה של מדינת פלשתיין, על אדמתה הפלשתינית אשר בירתה ירושלים הקדושה.

המדינה היא של הפלשתינים בכל אתר, ובה הם יפתחו את זהותם הלאומית והתרבותית ויהנו משוויון זכויות מלא, ובה הם יוכלו לשמור על מורשתם הדתית והמדינית לכבודם האנושי במשטר דמוקרטי-פרלמנטרי, המבוסס על חופש דעה, חופש פוליטי, שמירת זכויות המיעוט מצד הרוב וכיבוד החלטות הרוב מצד המיעוט, על צדק חברתי ושוויון. לא תהיה אפליה על בסיס גזע, דת או צבע או בין אשה לגבר, בהתאם לחוקה שתבטיח את ריבונות החוק ואת השיפוט הבלתי תלוי, ועל בסיס הריאמנות המלאה למורשת הרוחנית והתרבותית הפלשתינית.

מדינת פלשתיין הינה מדינה ערבית, חלק אי-ניתני של האומה הערבית, מתרבותה ומשאיר פותיה להשיג את מטרותיה לשחרור, התפתחות, דמוקרטיה ואחדות, ותוך שהיא מכריזה על דבקותה באמנת הליגה הערבית ועל נחישותה לחזק את הפעולה הערבית המשותפת. היא קוראת לבני אומתה לסייע לה כדי להשלים את התהוותה המעשית באמצעות ריכוז המשאבים והגברת המאמצים לסיים הכיבוש הישראלי.

הכרזת עצמאות באל-אקצה

סניורה ואשתו בצאתם מטקס החתימה

250 אישים מהשטחים
חתמו ביום שלישי על
מסמך זהה למסמך שאושר
באלג'יר. במזרח העיר
הגיבו באיפוק

חאלף אבוטועמה

עשרות אישים פלשתינאים התכנסו ביום שלישי במסגד אל-אקצה, כדי לחתום על המסמך, המכריז על עצמאות הסנינה הפלשתינאית. בין החותמים היו חנא סניורה, עורך היומון המזרח-ירושלמי 'אל-פאג'ר', סרי נוסייבה, מרצה לפילוסופיה מאוניברסיטת ביר-ז'ה, ושיח' סעד אל-דין אל-עלמי, המופתי של ירושלים. בטקס השתתפו יותר מ-250 מוזמנים, חלקם מוסלמים וחלקם נוצרים, שהפגינו בצעד יוצא דופן אחדות לאומית. היום ינסו כנראה אנשי הווקף להקריא את מסמך העצמאות בעת התפילה בהר הבית. המשטרה נערכת בהתאם.

ורמים ביטחוניים ציינו השבוע, כי הם רואים את ההתכנסות כאל-אקצה כחמרה רבה. לדבריהם, ידעו עליה בעוד מועד, אך לא יכלו למנוע את כניסת הפלשתינאים להר הבית, משום שאין חוק המאפשר למנוע את כניסתם של מקומיים לאזור.

המשטרה מנעה אמנם את כניסתם של העיתונאים להר, אך אלה חיכו לתום הטקס, כדי לשמוע מפיו של סניורה על החתימה. סניורה אכן יצא אליהם, הכריז והוסיף להצהיר על הפלשתינאים, והביע תקווה כי ישראל תפתח עתה במשא ומתן עם נציגיו של העם הפלשתינאי.

אנשים שהשתתפו בטקס סיפרו, כי רקים מהנוכחים פרצו בככי כאשר הקראה הצהרת העצמאות שאושרה באלג'יר. "הרגשנו כאילו אנחנו שותפים לשיבת המל"פ ברגעיה הדרמטיים ביותר, בהם הכריז עראפאת על הקמת המדינה הפלשתינאית", אמר אחד המוזמנים. הוא הוסיף, כי את הטקס ליוו יללות שמחה של נשים ושירים "פלשתיניים ערביים".

בזרועות הביטחון שוקלים עתה,

זה, ואיש לא היה מוכן להסתכן בתחזיות לגבי הוצאתה לפועל. התגובה המאוחרת יוחסה בעיקר לנוכחות המסיבית של כוחות המשטרה והביטחון בשטחים ביום ההכרזה. כידוע, נותק החשמל בשטחים, כדי למנוע מתושביהם מלצפות בטקס ההכרזה בטלוויזיה, ואולם כבר עתה מופצת במזרח ירושלים ובערים אחרות בגדה וברצועה קלטת ויד-או, המתעדת את האירוע.

עוד נודע, כי נכבדים ממזרח-ירושלים והשטחים יתכנסו בימים הקרובים במלון "נשיונל פאלאס" במזרח-העיר, כדי לגבש עמדה משותפת נוכח ההכרזה על הקמת המדינה. חלקם כבר הביעו את רצונם להצטרף לממשלה פלשתינאית גולה, ושלחו בקשות ברוח זו לערפאת ולחבריו הוועד הפועל של אש"ף.

מזרועות הביטחון נמסר, כי אלה יפעלו כדי לסכל במהירות וכיד תקיפה כל ניסיון של גורמים לאומיים פלשתינאים, לבצע צעדים סמליים שיציגו את מזרח-העיר ככירת המדינה הפלשתינאית.

אילו צעדים יינקטו נגד מארגני הטקס ומשתתפיו. נודע, כי הועלתה הצעה להגביל את הפצתו של 'אל-פאג'ר', ואולי לסגור אותו כליל. ייתכן אף, שכימים הקרובים יוזמנו כמה מהאישים השותפים לארגון לחקירה במשטרה.

גם כרוזב הערכי היו מי שמתחו השבוע ביקורת על טקס החתימה במסגד. נאמר, כי האישים הפלשתינאים לא הוסמכו כלל לחתום על ההכרזה, וכי בצעד זה עקפו את המל"פ, שהוא הגוף היחיד המוסמך לאשרר החלטה זו. אישיות פלשתינאית בכירה הגיבה על הביקורת ואמרה, כי השותפים לו ביקשו לפרסם את עצמם באמצעותו.

ההכרזה ההיסטורית לא התקבלה בהפתעה במזרח-העיר, בשל הודעותיו הקודמות של אש"ף על כוונתו להכריז על הקמת המדינה. מלבד מקרים בודדים של ירי וזיקוקין דינור בשכונת א-טור וידוי אבנים ככמה מקומות אחרים, לא דווח על שום תגובה פומבית על ההכרזה. תושבים רבים אף הביעו את מבוכתם, כשנשאלו על משמעות ההכרזה.

7

מטה המחוז הדרומי
דרך יריחו, ירושלים 97913
טו' טבת תשמ"ט (23.12.88)

נה/26 א' - 921

לכבוד
עו"ד אליקים העצני ✓
קרית ארבע - חברון
רמת ממרא 90100

א.נ.,

1. אנו מתייחסים למכתב תלונתך מיום 17.11.88 נגד חנא סניורא, סרי נוסייבה ושיך סעד אל דין אל עלמי בגין טרם החתימה על "הצהרת העצמאות" בהר הבית.
2. בדקנו תלונתך. לאחר שקול ובחינת הפרטים השונים של פתיחה בחקירה / או העמדה לדין בעקבותיה אנו סבורים כי לצבור לא תצמח כל תועלת ולפיכך החלטנו שלא לפתוח בחקירה בענין זה.
3. כידוע, זכותך לערור על החלטתנו זו בפני פרקליט המדינה.

בכבוד רב
שה' וינשטוק, סני"צ
ראש ענף חקירות דרום

21.1.1988

לכבוד

1. ראש אגף החקירות משטרת ישראל, ירושלים
2. היועץ המשפטי לממשלה, משרד המשפטים ירושלים
3. היועץ המשפטי לאזור איו"ש, בית אל
4. ראש המינהל האזרחי, המינהל האזרחי, בית אל
5. אלוף פיקוד המרכז, מצודת כפיר ירושלים
6. מתאם הפעולות בשטחים המשוחררים, הקריה, תל אביב

אדונים נכבדים,

הנדון: תלונה נגד מר סארי נוסייבה

אני מתכבד להליט כאן גזיר-עתון ("מעריב", 15.1.88), לפיו קרא הנדון למרי אזרחי, ובין היתר:

- לפסקת תשלום מסים.
- להפרת צווי מעצר.
- להפרת הוראות התיצבות במשטרה.
- להצתה המונית של תעודות זהות.

אני טפנה תלונה זו אל המופקדים על שלטון החוק גם בישראל וגם ביו"ש, הואיל ואינני יודע, היכן מקום מגוריו של האיש, בירושלים או ביש"ע. אבקש להואיל ולנקוט בצעדים פליליים נגד הנ"ל.

זו אולי ההזדמנות להזכיר לאותם ממוענים נכבדים שמכתבי הרבים אולי כבר היו עליהם לשורח, שאני צפיתי מראש את "יום הכיפורים של הממשל הצבאי" המתרחש עתה לנגד עינינו.

בעשרות מכתבים הטעמתי, כי אין כל אפשרות להפריד בין תעמולה, הסתה ופעילות פוליטית טרוריסטית לבין מעשי האלימות והרציחות בפעל (המכוונים אצלם "פעולות צבאיות").

הדבר מנוגד, בפשטות, לטבע האנושי.

על כן היה זה מחוייב המציאות שמתוך זרע הפורענות שנזרע בחטמות האידיאולוגיות של הטרור - המרכז האש'פי בירושלים, מכללות-החבלה, רשת האיגודים והאגודות, ה"שאביבא" (גדנע-פת'ח) - ינבטו המרד והמרי אשר כביכול "הפתיעו" את המערכת.

בשעה מאוחרת זו אני חוזר ומפעיר בכל אחד מבין כב' שלא לנקוט עתה, לפחות, אטימות ולא-איכפתיות. "הדור הצעיר" והמתוחכם יותר של "המזוהים" למיניהם, אשר הנדון הוא אחד הכולטים בהם, מסוכן לא פחות, ואולי יותר, מאשר אבותיו.

ELYAKIM HA'ETZNI
Advocate
Tel. 02-91878
Kiri'at Arba - Hebron

اليقيم هاعصني . عامسي
تلفون ٠٢٩٦١٨٧٨
قريات اربع - الخليل

יקים העצני
עורר דיו
טל. 02-961878
קריית ארבע - חברון
י.א.ג. א.א.א.
90100

- 2 -

אני מצפה לקבל בהקדם תשובה עניינית בדבר הטיפול שניתן לתלונתי.

על סמך הנסיון המר בעבר, עלי להטעים, לצערי, שאם גם עכשיו לא איענה, אגיש עוד עתירה לבג'צ בנוסף על שלוש העתירות הנוגעות לחנא סיניורה, דרוויש נאצר ומובארכ עווד, אשר כבר הגשתי.

בכבוד רב,

א.ה.ע. }
אליקים העצני, עו"ד

העתק:

ראש הממשלה, מר יצחק שמיר

שר הבטחון, מר יצחק רבין

מר אריאל שרון, שר התעשייה והמסחר.

מטה המחוז הדרומי/אח"ק
דרך יריחו, ירושלים 97913
כט' אדר ב' תשמ"ט (5.4.89)

נה/26 א' (11) - 249

לכבוד
עו"ד אליקים העצני
קרית ארבע - חברון
רמת ממרא 90100

א.נ.,

1. הנני להתייחס לתלונתך מיום 2.1.88 נגד מרסארי נוסייכה.
2. התלונה הועברה לעיונה של הגב' יהודית קרפ אשר השיבה כי אין עילה המצדיקה חקירה בענין הנדון.
3. לצערנו עקב טעות משרדית לא נשלחה לך הודעה על כך ואין לנו אלא להצטער על כך.

בכבוד רב,
אוריאל וינשטוק,
ב"ר וראש ענף חקירות דרום
סני"צ

27.7.1989

לכבוד
הגב. בלה וינשטוק, סני'צ
ראש ענף חקירות דרום
מטה המחוז הדרומי/אח"ק
דרך יריחו
ירושלים 97913

ג.נ. הנדון: תלונתי נגד סארי נוסייבה
מספרכם נה/26א' (11) - 249
אני מאשר קבלת מכתבך מיום 5.4.89.

1. ראשית, אבקש לתקן טעות במכתבך: תלונתי היא מיום 21.1.88 ולא מ-2.1.88. כדי למנוע ספק אני מליט שנית תצלום של התלונה.
 2. לגופו של ענין הנני מתכבד להגיש בזאת ערר על ההחלטה של הגב. קרפ, אם כי לא ברור לי אם זו החלטה של המשטרה, או כבר מטעם היועץ המשפטי לממשלה. הרי לא ניתן לעתור נגד נותן ההחלטה, גופו!
 3. עניינית אין לי כל אפשרות לנמק את הערר, הואיל ואין במכתבך אפילו שמץ של הסבר או הנמקה, על שום מה ראתה הגב. קרפ לקבוע כי "אין עילה המצדיקה חקירה".
- אם דעתם של משרד המשפטים והשטרה היא שמותר במדינת ישראל להסית להפסקת תשלום מסים, להפרת צווי מעצר, להפרת הוראות התיצבות במשטרה, להסית להצתה המונית של תעודות זהות - כדאי וראוי שכלל אזרחי ישראל ידעו על כך, למען ידעו לכלכל את מעשיהם...
- בסרבי להאמין שאכן זו עמדתכם, טרם נתתי פרסום לתלונתי ולחשובה המוזרה הזאת. אני מצפה לקבל נימוקים עניינים כדי שאוכל לנמק את הערר.

בכבוד רב,
אליקים העצני
אליקים העצני

נוסייבה מציע תכנית
למרי אזרחי לא אלים

15.1.88

מאת רן דגוני ואבינועם בר יוסף

סארי נוסייבה, מרצה באוניברסיטת כיר זית, העלה אתמול תכנית למרי אזרחי בלתי אלים בשטחים, שתתמקד בכמה דרכים אפשריות להחלצות מהמערכת הישראלית. בשיחה עם אנתוני לואיס, בעל טור ב"ניו יורק טיימס" המבקר בארץ, אמר נוסייבה: "אפשר להפסיק לשלם מיסים. אחת נתון במעצר בית - אתה מפר אותו. קיבלת הוראה להתייצב מדי יום בתחנת המשטרה - אתה מפר את ההוראה. הצחת תעודות זהות תהיה נקודה סימלית, שממנה אין חזרה", אמר נוסייבה. "נאמר ש-100 אישי ציבור מהגדה המערבית ומרצועת עזה נאספים בשער דמשק, בעיר העתיקה ושורפים את תעודות הזהות הישראליות שלהם. עליך להחליט: או שאתה נשאר במערכת (הישראלית), או שאתה שורף את המערכת הזאת לעזאזל, ושוב אינך משחק את המשחק לפי החוקים".

נוסייבה אומר כי הדבר הטוב ביותר שיכול לצאת מהמינוחה הוא מו"מ בין ישראל לפלשתינים, במסגרת וועידה בינלאומית, בהשתתפות אש"ף. "אש"ף לא החל את המהומות, אך הוא לבדו יכול להפסיקן. יש צורך להפיג את חששות הישראלי לעתידו ולעתיד ילדיו במדינה הזו. המסר צריך להיות: 'איננו רוצים לדחוף אתכם ליס, אך איננו רוצים שישליכונו אל המדבר; איננו רוצים להשמיד את מדינתכם, אך אנו רוצים במדינה משלנו, בצד מדינתכם' - אומר נוסייבה.

במסיבת עיתונאים במזרח ירושלים, קראו הדוברים המרכזיים, הכומר עודה רנטיסי מרמאללה, נשיא אוניברסיטת כיריית נבי בראמקי וד"ר סארי נוסייבה להחלת אמנת נ'נבה על השטחים; לביטול התקנות לשעת חירום; לשחרור את עצורי המהומות בשטחים ולהפסיק את מדיניות הנירוע.

מטה המחוז הדרומי
דרך יריחו ירושלים 97913
יג' כסלו תש"ן (11.12.89)

נה/26 א' (11) - 855

לכבוד
מר אליקים העצני
קר. ארבע חברון
רמת ממרא 90100

הנדון: תלונתך נגד סארי נוסיבה.

1. הנני לאשר קבלת מכתבך מיום 27.7.89. לצערנו עקב טעות משרדית טרם אושר קבלת המכתב עד עצם היום הזה.
2. מכתבך הופנה אל הגורמים המקצועיים במטח הארצי. אגב הנני להפנות תשומת לבך לכך, שבנושא ההמרדה ~~הקם~~ היינו שותפים בחקירה על פי חוק אין אפשרות להגיט כתב אישום מבלי לקבל הסכמת היועץ המשפטי לממשלה ובאם חלפו 6 חדשים מיום המעשה, כאמור כבר אוחלט בזמנו ע"י גורמי משרד המשפטים שלא לפתוח בחקירה.

בכבוד רב,
סרי (וינסטוק)
בלה וינסטוק
ראש ענף חקירות דרום
סנ"צ

0101
מחיר: 48.89 ש"ח

הארץ

משה גרשוני: "אביבה אורי התאבדה. אני רוצה שכולם ידעו את זה ויכו על חטא"

כתבה בעמוד 46

אביבה אורי, דיוקן עצמי.

בלי לוד ורמלה

סארי נוסייכה, נסיך
פלשתיני, לא ממש מנהיג
אבל משפיע, מדבר על על
ההתקוממות בשטחים, על
המהלכים הבאים, על חיי
היום-יום, ועל החשש
הישראלי העמוק מכולם,
כשמדובר בהסדר עם
הפלשתינאים: זכות
השיבה. "לא", הוא אומר,
"לא מדובר על חזרתם של
מיליוני פלשתינאים
לארץ, לא מדובר על
פגיעה באופיה היהודי של
מדינת ישראל"
כתבה בעמוד 4

דיוקן עצמי

תוכן

סארי נטייבה
נדעון לוי 4

מייק הררי גר כפנמה
אחי חסיד 11

מה עושים למדרון יפו
יוזם שדה 16

המסע האחרון של ישראל קיסר
אריה כספי 21

משכתבים את עגנון
יבנשו עזנו לב 29

המראה המזונח של גרסטל
חנה רוזנבל 32

אחיין אכזר
רוני רוזן 36

ריפוי באנגריה
אבי וולמן 38

שנתו ה-27 של ג'וני קארסון
אורי קליין 40

סוף הקו של אביבה אורי
אריס מילנר 46

קבועי

9	ב. ס'כאל
53	קולנוע
52	בית סלון
52	מסעדה
48	יורה ודו
56	סדרן
58	רדיו
60	מלוויה
62	חשבון, שחמט בירדני
63	זאב

בלי לוד ורמלה

גדעון לוי

הקיסאן המרני אינו משחקי כבוד זימו של סארי נטייבה, גם לא הטרסה שהשלימונת מנר את משרד המירע שלה. זה פנה חוד מחדשים של תופעה כזו ל יומו עמוס פגישות של התעוררות, הנוסות בבית האבן הירושלמי הרפה של אמר מזונח, אבל חוד האורחים נשאר ארטיסטיק כמו ביטה הגדולים של המשפחה בחדר האורחים, שבו התארז לא פעם המלך חסיק, מארזת אותנו הבן נווה נטייבה, אמר של סארי, עד שיגיע בנה, ומספרת שפעם הלך בא לארזות צדיים בהרעה של כמה שפיות, ואילו הערשות אותה בה אן. כעלה המנות, אטאר נטייבה, פעל כשר במשפלות ירדן ומשל ירושלים, מערך הבית הזה, רוקטו המצויד תלוי עכשיו על הקיר במרכז החדר. הבן נטייבה אמרת שהיא שמונה שבעלה אינו עד להתפתחות האחרונה, לסבל, שלושה מארבעת ילדיה בודל, אחד מהם ירעץ בכיר באמריקאי, קמטור אינו מאפשר לו לבקר. בנה סארי עלול למצוא עצמו, חיים, מדי, ככלא הישראלי, ארץ שרון תובע זאת במפניו. גם מרכז המלשי תני הוא לא רזה המיד נחה, קצונים ערבים דרי תקשו אותו פעם היכונה. "מה יהיה", אמרת האם, ומספרת כפיים.

סארי נטייבה נכנס שופע התנגדות על הארזות, בעלגת גינס שעל הכיס שלה טוטו נקטן, באנגלית "השוב הוד". הוא בן 40, רד לטלוויזיה מסלמית, בוגר אקספורד ודרי הארז. את אשתו הבריטית לוס, פגש באקספורד. שלושה ילדים לוס, שניים הצטרפו כסיום הראיון, לביקור אצל המכונה יש לוס, שמונה ערבים וחוזת מערכת מחשבת. האבד נראה בטיס כל כך, אורז נראה ישראלי כל כך. עם אמא מברבים אנגלית, עם אמא ערבית.

סארי נטייבה יושב עכשיו על הסונת הישראלית, בארזות שורבט סמו לשני חברי-אישו נגד חסידים בהעברת כספים אמרי רים לגרר ומנגר הפען כשמונת הארזות סודר-הסכמה חרף נגור, סטעס נוף ושמו "הבנא העממי הפלשתיני", "הר"ף האקטיבי, הלווד סארי נטייבה הוא סנה שם, כלעז מר. ופישטו כו"ל, הוא נפש עם משפחה באנגליה ובארצות, מיסע על הירם, תוארה באותו מרז כ"מריחה בסות השכ"כ הציני, לאחד שהבדד שפטי פים שקיבל לידיו, לחלוקה לזעזעות הולם, הלכו לארזים בדרך".

הברזו קאשים אותו סקנה שקערת כספים, אירח התארזת כ"אמריקאית", דרי נקיות, לבנות, אמר הברזו, לא תתלכמו בדישת אכנים היטלת בקובץ הבשעה.

ימים אחרים ארזי בן הפען מרזו אורז שקבע שהברזו הקודם היה מוויקי. עם שכ"כ יעיל וקצונים פלשתינאים קשה כמובן לקבוע ד מר היתה בברזו והסכנה בן אן כך, לאחד סגירת משרדו יבא ביטאן אישף הוואה אוד בביקורת, "פלישתן אל ת'אורז", כמאמר-הנגה נלהב על נטייבה, "הסמס רדזה האמת יבאה לאוד", היתה הברזו, כעקבות סגירת המשרד. כששוחחנו השכנוע על הברזו, בדר נטייבה היטק את מלותיו.

הוא רוגל במפורש בארלימות, לפני כמה שנים יבא בדיעה ספתיקה ישראלית הטיח השמחים להתלכב במרינת ישראל, לני סות להשיג הברזו כמנסים. אז גם מבר לחנא סגירת את הרעיון לרוץ בברזות למועצת ערדית ירושלים, להפוך לכות המלוכט ולכן המריכו כמכות.

סודונטים מברזות המעודה וכרו אותו השכנוע כמבצה פוטולי ארי, אכלל כמנה עם הסודונטים, לא בודד המלך, מציב לוס תמיד אתגרים אינסלקטואליים, פרובוקטיביים. עכשיו הוא שוכן - עם מרק הלר ממרכז יפה ללימודים אסטרטגיים כאוניברסיטת אל-אביב - על עבודת מושיף שתורה לטפרי. תולא: המריסם אפ שרשים לפנתון הסכסון.

מקורת המורכבת של תהנת השמחים יש למארי נטייבה הפקד של מורה רוד, סכות, מייץ, ארי-אלוב. נטייבה מסרה אודיה, מנגיר ואת אורי ניד, מופר "הארץ" כשמונה כ"מפריכ" המלכמתי הוא הערד פעם, כמכות רוקט, "ארי מסקים", אם יש נטייבה גם כמולטיטיקה הפלשתינית, נטייבה הוא בודאי אוד הבלטיס כהם. לפני חודשים אודים פגשתי אותו, עם כמה מחבריו להנהגת השמחים בבית של ח'ברד בוגר. או נוצר הדושים שהם כשפורתה השכנוע הוא נשמע כמכות רבנה יותר. לראיון הוא הוא לא שם במיוחד - כל ראיון מושך אלי אש, אמר. משני הצדדים, בודד להספיק.

סארי נטייבה ונכד בבית הסבתא נטייבה

התניינים נראים נקיים כמקבת, המצב המדיני נראה תקין. זה נכון. כשסמסלמית כמנונת הפוליטית, על שלוש השחקים גים השקעים, אר"כ, ישראל הפלשתינאים, מצאם שכשנפיקות ובוערשים האודונים כמנונת מנסה של נטייבה של מחשבות שניות. בישראל, כל מה שמונת על השולחן היא תוכנית סמיר וברקע אין סוס סימנים של שינוי בסיס כלפיה להפוך, בחברה הישראלית מסטידיים סימנים של הפגנת, אם גם אולי רק לטוח קצר.

גם בדר האמריקאי יש נטייבה כשיצא סמיר עם תוכניתו אמר בארה"ב שיש בה כמה יסודות חיוביים. עכשיו הם אמרים שזו המסוח היחד בעדי. יש גם לחץ נובר בארה"ב לתבסך את רוג המגלים עם אשק, וגם זו נטייבה.

ובכזו הפלשתינית אודי מה שהגטייה, לפות כעניו הפלשתינאים, כשינוי מהפכני בעמדתם, אנשים ראו שאין תנובה חיובית ורלמת, והתי הלז להדגיש שאולי זה בלתי אפשרי ללכת בכיוון הזה, ושאלו ככלל טעינו בכיוון.

מה האלטרנטיבה שלכפז בעניו אין אלטרנטיבות. אבל אצל פלשתינאים רבים נותרה התנועה שאולי חוון כוח, של סילוס בין שתי מדינות, הוא לא ריאלי ואולי כל העניין ישר רבחה יותר וכן משחשבו. ישנה לכן תמיד האופציה לפות במישור העקרוני, של אימוץ אסטרטגיה של עיסות, של מלחמה. לא רק מצד הפלשתינאים, גם מצד מרד נות ערב. אולי אי אפשר להשיג הסדר עם ישראל ואולי בודד עוד מלחמת, לפני המרד.

נטייבה את זה המסך 20 שנה.

אנם נטייבה את זה במסך 20 שנה. אולי הינטיקה האת של נטייבה היתה נמנעת אילו המכנס בשלב ראשון כמנונת סמיר. המסוח היחד בעדי

בעניו הפלשתינאים תוכנית סמיר נתמכה כמסורת לחי. אנתו ראינו את עצמנו כמי שכאים עם רעיונות מהפכניים להכרה וברית ופסיד בא כמנונה עם חוון רדיצוד, תוך סיכוח אפילו להכיר בנה, כקם. אז מה היתה עכשיו. האינטיפאדה התמריד אני רואה את האינטיפאדה כמלהיך עממי שמרן את עצמו. אני לא חושב שמישהו יוכל להספיק באורח רומטי על מהלכה. הגורמים שמספיקים על מהלכה נובעים מתחושות האנשים. כן, אולי אנשים ירגישו יאוש כמסלון הניסוח שלהם ליצור אודיה חיובית בישראל ואולי יתרו יחודים שיהשכו שיש להם

אני באת לא יודע, אין לי יכולת להבין את מקורות כנס... אביסליות, הכרזו על משרת כמורה פלשתינית, אם פלש...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

אני חושב שזה מקרה של הכנסים הירודים עליהם עכשו... בפרט בין אחר לומר, עם ריבים לבטח שדי. הרי אפילו ידע...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

חזר לפני שנתיים... ודי נוגת לבאת לבנות בירושלים המערבית... כנר מוכן לא עשויה את זה שמעתי מוכרים ערבים ישר...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

האפשר לישראלים להמשיך להתגורר במדינת פלשתינית... אישית, אני מאמין שאם היה המד המנוסע על שתי מדינות...

ערביי ישראל יש

עכשו תפקיד רגיש ומסוכן: הם צריכים להוכיח לישראלים שאפשר לחיות בדו-קיום. אם הישראלים לא יאמינו בכך לא יהיה אף פעם הסכם. לכן אני מתנגד שערבים ישראלים ינקטו פעולות כלשהן של התקוממות

ישנה עלייה בטנא להערים בישראל. אתה מדעך לבדך אינני חושב שזו תופעה שתוספת לטוב רחוק. אני חושב שה רבד העיוני שקרה לאחר הישראלית מאו האיתנפורה הוא הולם. הולם הרבה את האנשים להתחיל לחשוב על הפלשתינים, רבד של עשר אותן קודם. היו כאלו שהלכו לכיוון שב במנותם של גירוש הפלשתינים או הימנע היו שהחליטו להישאר, אך כשחשבו שיש להם סיכוי, כשל המדינות האוכיות קטניות, שורר רווח הישראלי יגיע למסקנה שחודד ההחלטה היא שלום והדיוקם אוהי אני אוסיפי טרי.

24.5.1987

לכבוד
מפכ"ל המשטרה
רב ניצב קראוס
המטה הארצי משטרת ישראל
ירושלים

לכבוד
היועץ המשפטי לממשלה
השופט י. חריש
משרד המשפטים
רח' צלאח א דין
ירושלים

אדונים נכבדים,

הנדון: תלונות נגד תומכי אש"ף

1. שלושה דברים מביאים אותי לנסות ולהביא לידי הכרעה שרשרת התכתבויות מייגעות עם כב', שנושאן תלונות נגד פעילות אשפ"ת בירושלים - כאשר כל מאמצי נתקעים בסחבת אינסופית אשר לא יתכן כי היא מקרית.

א. רצח הילד רמי חנה הילד, אשר ללא ספק נגרם עקב אוריה עבורית של הסתה ורקע אוהד לאש"ף כפי שמספקים עתוני ופרסומי מזרח-ירושלים לרוב.

עד שחיילי צה"ל בפקודת שר הבטחון עוקרים פרדסים ו"מטרררים" אלפי נהגים ערביים בכבישים במאמץ עיוור וחסר-מחשבה, ניתנת המוטיבציה למעשי הרצח בגלוי ולעין השמש ע"י "תומכי אש"ף" ולילה סכרזים על דבקתם ב"שלטון החוק", ומשרדם כמטחווי אבן ממרכזי תומכי-אש"ף, כגון אל-חכוואתי, אל-פג'ר, מכתב דיראסאת פלסטיניה, א-שעב, סוכנות הידיעות הפלסטיניות, אל עוודה, ועוד ועוד.

ב. הגיעו הדברים עד כדי כך, ש"זרקור למזרח התיכון" (26.3.87), פרסום של מרכז ההסברה הממשלתי, כותב כך:

"שבועון אש"ף פלסטין-א-תאורה מסביר (30.8.86) כי הפעת פרסומי אש"ף אסורה במרבית מדינות ערב, בעוד אלה המתירות הפעת עומדות על קיום צנזורה קפדנית. על רקע זה בולטים מרכזי התקשורת של אש"ף מחוץ לעולם הערבי - בקפריסין, ובמקום השני בגודלו בירושלים (כולל יומונים, שבועונים וכתבי עת").

לא אגזים אם אומר, כי לא ישכח ולא ייסלח למי ששותף לאחריות להתהוותו של המצב הזה, וכראש וראשונה היועץ המשפטי לממשלה, שר המשפטים, שר המשטרה, מפכ"ל המשטרה. אני שולח העתקים של מכתב זה גם לראש הממשלה ולכל שרי הממשלה, למען לא יהיה אדם בתפקיד של אחריות מיניסטריאלית שיוכל לומר: "לא ידעתי".

ליקיים העצני
עורך דין
טל. 02-961878
קריית ארבע חבון
ראג 4 אר א

ELYAKIM HA'ETZNI
ADVOCATE
Tel. 02-961878 - Home No. 7
Kiri'at Arba - Hebron

اليقيم هاعصي محامي
تلفون 02961878 - منزل 7
قريات اربع - الخليل

ליקיים העצני
עורך דין
טל. 02-961878
קריית ארבע חבון
ראג 4 אר א

היועץ המשפטי לממשלה, מפכ"ל המשטרה, ירושלים עמוד 2

ג. נאמר לי, כי גם התיקים שמטרת ישראל החליטה לערוך בהם חקירות ואף העבירה ליועץ המשפטי לממשלה - מעוכבים שם, כנראה בבחינת "ירעה עד שיסתאב".

החלטתי אפוא לרכז כאן את התלונות התלויות ועומדות ולבקש מאת המכותבים המכותבים להשיבני חד-משמעית וללא דיחוי נוסף - תהיה או לא תהיה העמדה לדין.

במידה ולא איענה חיובית תוך זמן סביר אפנה לבג"צ ואבקש לצרף עתירה חדשה זו לשתי עתירות דומות, אשר כבר תלויות ועומדות.

(.2) והרי הפירוט:

א. תלונה נגד חנא סניורה

הנושא: "לוח אלפג'ר" - כולו רצוף תעמולה טרוריסטית, ובין היתר כל מערך אש"ף, "ימי זכרון" של אש"ף וכדו'.

תאריך התלונה: 18.4.86 לאח"ק, מחוז דרומי, מטרת ירושלים+ליועץ המשפטי לממשלה, העתק לשר המשפטים וכן: 31.5.86 לנצ"מ טל, מטה מחוז דרום, מטרת + היועץ המשפטי לממשלה.

אישור קבלה של המשטרה: 9.6.86

תזכורת שלי למשטרה, העתק ליועץ המשפטי: 11.9.86

תשובת המשטרה (סנ"צ פליסיג), 15.10.86: עכוב בחקירה בגלל העדר קניורה מן הארץ.

תזכורת נוספת - לסנצ' עמי פליסיג, מטרת, העתק היועץ המשפטי לממשלה, + מפכ"ל המשטרה: 30.12.86

תשובת המשטרה (סנ"צ פליסיג): החקירה הושלמה והתיק הועבר ללשכת התביעות במרחב המשטרה להכנת כתב אישום: 9.1.87

מאז עברו כמעט 5 חדשים ולא שמעתי מאומה. אבקש להואיל ולהודיעני:

א. האם הוגש אישום בבית המשפט, ואם כן - מה מספרו, על מנת שאוכל לעקוב אחר ההליכים.

אם לאו - אבקש לקבל הנמקה לסגירת התיק.

ב. תלונה נגד מר חנא סניורה, פאיז אבו רחמה, מוצטפה נתשה, זוהיר-א-ראיס ואח'

הנושא: פרסום לכלי התקשורת, בעקבות פגישה עם רו"מ בריטניה, של דברי אדה והזדהות עם אש"ף.

תאריך התלונה : 28.5.86

התלונה הוגשה ע"י אגודת אליש'ע (ביסוד) וייופיתי כח לטפל בה.

תשובת המשטרה (נצ'מ טל, קצין אח'ק, דרום): התלונה הועברה לבדיקת קצין אח'ק, ירושלים. בקשה ליצור קשר עם עדים לביצוע העבירה: 4.6.86.

תשובת האגודה: שמות 7 עתונאים שנלכחו בעת שניתנו ההצהרות וכן הפנייה לעתונאים, שבהם פורסמו הדברים: 15.6.86.

תזכורת האגודה: (ללא תאריך) - לנצ'מ טל.

תלונה נגד חנא סניורה

המתלוננת, גב' דבורה סעידיאן (מיוצגת ע"י הח'מ).
נושא התלונה: פוסטר אש'פי (כולל קלצ'ניקוב וצבעי אש'פ) שהיה תלוי במשרדי אל פג'ר.

תאריך התלונה: 13 או 14 לספטמבר 1985 (1)

התלונה נמסרה בע'פ במשטרת ישראל, מגרש הרוסים, ונרשמה. תזכורת, מיום 13.9.86.

תשובת המשטרה (נצ'מ טל, קצין אח'ק, דרום - ירושלים): הטיפול במרחב ירושלים, יזורז - 28.10.86.

תשובת המשטרה (סנ'צ פלייסיג, אח'ק י-ם) - התיק הועבר ללשכת התביעות במרחב ירושלים "מתוך כוונה להגיש כתבי אישום בגין הזדהות עם ארגון עוין" - 8.12.86.

מאז תשובה זו עברו 5 חודשים ולא קבלתי הודעה, האם "הכוונה להגיש כתבי אישום" תורגמה לשפת המעשה. אבקש אפוא להואיל ולהודיעני:

1. האם הוגש האישום, ואם כן, מה מספר התיק בבית המשפט.
2. אם לא הוגש, מה הנימוקים לסגירת התיק.

תלונה נגד חנא סניורה

הנושא: תליית תמונת יאסר ערפאת מעל לראשו, במשרדו במערכת אל פג'ר - מתן ראיון לטלוויזיה הישראלית כשהתמונה מעל לראשו (הראיון שודר).

מכתבי: מיום 13.9.86.

תשובת המשטרה - (סנ'צ פלייסיג): "התיק הועבר ללשכת התביעות במרחב ירושלים להגשת כתב אישום" "בגין הזדהות עם ארגון עוין". התאריך: 8.12.86.

הואיל ולא הודע לי, האם אכן הוגש אישום, אבקש להואיל ולהודיעני:

1. אם הוגש אישום, ומה מספר התיק בבית המשפט.
2. אם לא הוגש - מה הנימוקים לכך.

תלונה נגד חנא סניורה

הנושא: דברים במסיבת עתונאים בווינגטון:
לפלסטינים זכות להמשיך "המאבק המזוין" נגד ישראל בכל "פלסטיין" המנדטורית; ג'יפ של צה"ל הוא מטרה צבאית לגיטימית להשלכת בקבוק תבערה.

ליקים העצני
עורך דין
מס' 91078
קריית ארבע חברון

ELYAKIM HA'ETZNI

ADVOCATE

Tel. 02-961878 - Home No. 7

Kiriat Arba - Hebron

المقيم هاعصي محامي
تلفون 02961878 - منزل 7
قريات اربع - الخليل

ליקים העצני
עורך דין
מס' 91078
קריית ארבע חברון
רובע ארבע

היועץ המשפטי לממשלה, מפכ"ל המשטרה, ירושלים, עמוד 4

התלונה הוגשה ליועץ המשפטי לממשלה, למפכ"ל המשטרה, שר המשפטים.
התאריך: 15.8.86 (19.7.86).

המתלוננים: חברי הכנסת רפאל איתן, יובל נאמן, אבנר שאקי, בני שליטא, גרשון שפט, עורכי הדין ידיעה בארי, חיים בלצן, יהודה בן זאב, אליקים העצני, דוד חיטוביץ, יעקוב חרותי.

תשובת המשטרה (סנ"צ יאיר יצחקי, רל"ש מפכ"ל) - התלונה הועברה לטיפול ראש אח"ק, מטה ארצי: 3.9.86.

שר המשפטים - אישור קבלה: 8.9.86.

היועץ המשפטי לממשלה - הפנייה למשטרה: 19.9.86

המשטרה (נצ"מ טל) - "החומר הועבר לחוות דעת היועץ המשפטי לממשלה": 1.10.86

הח"מ ליועץ המשפטי לממשלה - תזכורת דחופה. העתקים: ראש הממשלה, שר המשפטים, מפכ"ל המשטרה, נצ"מ טל: 23.11.86.

הח"מ ליועץ המשפטי לממשלה - תזכורת. העתקים המפכ"ל, נצ"מ טל: 30.12.86.

היועץ המשפטי לח"מ - החקירה בעיצומה, התיק טרם גייע ליועץ המשפטי: 19.1.87; מאז סוף ינואר עברו למעלה מארבעה חדשים ולא שמעתי מאומה.

על כן אבקש:

1. להודיעני באם הוגש אישום פלילי, ואם כן, מה מספר התיק בבית המשפט.
2. אם לא הוגש אישום, להואיל ולהמציא לי הנימוקים לסגירת התיק.

1. תלונה נגד העתון "אל פג'ר"

הנושא: כינוי העתון את עצמו "פרו-פ.ל.או." - עבירה על האיסור להזדהות בפומבי עם ארגון עוין או להביע לו אהדה.

4. התלונה הוגשה: לקצין מחוז ירושלים במשרד הפנים; לשר הפנים בפועל, מר רוני טילוא; ליועץ המשפטי לממשלה; לנצ"מ טל.

הבקשה: לסגור את העתון ולהעמיד לדין את עורכיו.

התאריך: 16-17.2.87.

תשובת המשטרה: (ב. ויינשטוק, סנ"צ, ראש אח"ק דרום) - החומר הועבר לטיפול למרחב ירושלים: 27.2.87.

תשובת היועץ המשפטי לממשלה - הפנייה למשטרה: 20.3.87.

הואיל ועד עתה לא קבלתי כל תשובה עניינית, אבקש להודיעני:

1. האם הוגש אישום פלילי, אם כן, מה מספר תיק ביה"מ?
2. אם לאו - מה הנימוקים לסגירת התיק?

ז. תלונה נגד חנא סניורה ואל-פג'ר

הנושא: הסתה, המרדה, הזדהות עם ארגון טרור: כותרת ראשית עם ראיון אישי של ערפאת לכתב אלפג'ר. בין היתר: לגבי המהומות באוניברסיטאות, בכפרים בערים "באדמה הכנושה": "דרך אנשינו הנאבקים הוא דרך התהילה... דרך הרוטמות... דרך פלסטין". "פלסטין היא כלה והטוהר שלה יקר".

תאריך התלונה (לנ'צמ טל וליועץ המשפטי לממשלה): 8.1.87.

תשובה לא ניתנה.

אבקש להואיל ולהודיעני כפי שבקשתי בסעיפים הקודמים - פרטי האישום שהוגש או נימוקי סגירת התיק.

ח. תלונה נגד חנא סניורה ומוצטפה נתשה

הנושא: נאומים מסיתים בכנס משותף עם "שלום עכשיו" במלון פארקב-חברון.

התלונה הוגשה ע"י ראש מועצת קרית ארבע, מר שלום ואך, במשטרת חברון ביום 10.6.86, בלוריית קלטת.

תזכורת נשלחה למשטרת חברון ב-22.9.86. העתקים: ראש אח'ק-דרום; המפכ"ל; היועץ המשפטי לממשלה; שר המשפטים, מר שריר; מ"מ רוה"מ, מר שמיר; ח'כ גאולה כהן; א. העצני, עו"ד.

הוסמכתי ע"י מר שלום ואך לטפל בתלונתו. בעקיפין נודע לו כי התלונה נגנזה. תשובה רשמית ומנומקת לא קבל עד היום.

לעומת זאת הוגש אישום נגדו ונגד מזכיר מועצת יש"ע, מר עתניאל שנלר ואח' על נסיון להפריע לכנס הפרו-אש"פ הנ"ל.

אבקש לקבל תשובה רשמית ומנומקת להחלטה לסגור את התיק, אם אמנם יש כזאת.

ט. תלונה נגד מר גדעון ספירו

הנושא: חלוקת כרוז ממריד ומסית לחיילי צה"ל.

נעניתי ביום 4.3.86 ע"י נצ"מ ד. כהן, מפקד נפת יהודה, כי נגד הנ"ל נפתח בנדון תיק פלילי 24082/85 "בגין המרדה".

אבקש להואיל ולהודיעני, האם זה המספר המשטרתי או מספר תיק בבית משפט אם כן באיזה בי"מ?

אם לאו - האם הוגש אישום בבית משפט, ומה מספרו?
אם לאו - מדוע נסגר התיק?

עורך דין
העצמי
מספר טל. 02-961878
קריית ארבע חברון

ELYAKIM HA'ETZNI

ADVOCATE

Tel. 02-961878 - Home No. 7

Kiriat Arba - Hebron

اليقيم هاعصني .محامي
تلفون 02961878 - منزل 7
قريات اربع - الخليل

אליקים העצמי
עורך דין
מספר טל. 02-961878
קריית ארבע חברון

כב' היועץ המשפטי לממשלה, מפכ"ל המשטרה, ירושלים
עמוד 6

י. תלונה נגד עורך פילבסקי והעתון "העיר" (ת"א)

הנושא: פרסום דברי אהדה והזדהות עם אש"ף, הסתה והטרדה: תמיכה
"במאבק החמוש" הפלסטיני, ב"טרור" (זריקת רימון על קומנדקר של משמר
הגבול - "לגיטימית"):

תאריך התלונה: 17.4.87

המען: ראש אח"ק, מטה מחוז ת"א, העתקים היועץ המשפטי לממשלה, המפכ"ל.
הואיל ולא קבלתי כל מענה, אבקש להודיעני אם הוגש אישום ואם כן, מה
מספרו. אם לאו - מדוע נסגר התיק?

יא. תלונה נגד אהוד שפיגל

נושא התלונה פרסום מכתב למערכת "מעריב" בדבר ענידת סיכה ע"י הנ"ל
ועליה דגל אש"ף.

התלונה הוגשה למפקד משטרת רמתגן וליועץ המשפטי לממשלה ב-19.1.86.

היועץ המשפטי השיב "חזקה על המשטרה שתטפל בתלונתך כמקובל": 12.2.86.
תזכורת למשטרת ר"ג נשלחה: 24.2.86, העתק ליועץ המשפטי.

קצין אח"ק, מרחב דן-ב"תום הטיפול נודיעך תוצאות": 12.3.86.

הח"מ מסר עדות במשטרת חברון: 6.7.86.

תזכורת של הח"מ: 12.9.86

תשובת המשטרה (אח"ק דן) "הננו מטפלים": 22.9.86.

הזמנת משטרת מרחב דן את הח"מ למתן עדות נוספת במרחב דן. העדות ניתנה
לפני מספר חדשים.

יב. עד היום אין תשובה עניינית.

אבקש להודיעני באם הוגש אישום ומה מספרו; אם לאו, מדוע נסגר התיק.

יג. תלונה נגד הגב.סמ"ח כליל, וה"ה פול עג'לוני וחנא סניורה

הנושא: פרסום בשבועון אלפג'ר באנגלית של מכתב גלוי מפרי עטה של
הגב. כליל: "נמשיך במאבקנו... עד שנשיג את שאיפותינו לחרות ולמעמד
של מדינה בהנהגת הפ.ל.א., נציגנו היחיד והלגיטימי". עבירה גלויה
וברורה על הפקודה למניעת טרור - פרסום הזדהות ודברי אהדה לאש"ף.

תאריך התלונה: 23.11.86

התלונה הופנתה לראש אח"ק-דרום וליועץ המשפטי לממשלה.
לא נתקבלה תשובה.

אי לכך אני מבקש להודיעני באם הוגש אישום, ומה מספר התיק בבניה"מ,
ואם לאו - מדוע נסגר התיק.

עמוד 7 כב' היועץ המשפטי לממשלה, מפכ"ל המשטרה, ירושלים

יג. תלונה נגד "שרותי עשנות פלסטיניים", הגב. ריימונדה טוויל (נה'ה אברהים קרעין ואליאס זננירי)

הנושא: פרסום בשבועון "אלעוודה" של דברי הסתה, המרדה ותמיכה בארגוני טרור. ("מהפכה עד לנצחון", "ברכות מהפכניות" שהוברחו מן הכלא; מעין "יומן קרבי" של פעולות טרור)

המתלונן: יוחנן רמתי (שהסמיק אותי לטפל בתלונתו).

בתאריך: 8.5.86

המען: היועץ המשפטי לממשלה, נצ"מ טל - משטרה.

תשובת המשטרה - "הננו מטפלים" - אח'ק דרום: 22.6.86.

תזכורת למשטרה - 18.9.86

תשובת המשטרה (ש. טל, נצ"מ אח'ק דרום) "בסיום הטיפול בתלונתך נודיעך תוצאות": 2.11.86

עד היום לא נתקבלה כל תשובה בדבר התוצאות, על כן אבקש להודיעני אם הוגש אישום, ואם כן מה מספר התיק ואם לאו - מדוע נסגר התיק?

יד. תלונה נגד "אל עאודה"

הנושא: הזדהות פומבית עם ארגון טרור ("אנו תובעים הכרה בזכויותינו... עצמאות מדינית בארצנו תחת הנהגת הנציג הלגיטימי היחיד שלנו, אש'ף").

המתלוננת: הסופרת נעמי פרנקל (ייפתה את כחי ליוצגה).

תאריך התלונה: 10.5.86. ממוענים: נצ"מ טל, היועץ המשפטי לממשלה.

תשובת המשטרה (קצין אח'ק דרום) - 23.5.86: "מטפלים".

תזכורת: 20.9.86

מאז ועד היום לא נתקבל כל מענה נוסף.. על כן אבקש להודיעני אם הוגש אישום, ואם כן - מה מספר התיק. אם לאו, מדוע נסגר התיק?

טו. תלונות נגד מובארכ עווד

האיש הקים מוסד בירושלים להסתה ל"מרי אזרחי" (אי-אלימות): אי נשיאת תלבושת זהות, סרוב להוראות, הפרת עוצר, ניתוק קווי מים, חשמל, טלפון, חסימת כבישים וכד'. הפיץ חוברת בנדון. מארגן נטיעות בלתי חוקיות על אדמות מדינה, החרמת סחורות ישראליות. האיש הוא תייר, שאשרת שהייתו מוארכת כל 3 חדשים.

תלונה ראשונה הוגשה ב-22.12.83 ע"י הח'מ למתאם הפעולות בשטחים המשוחררים, לאלוף פיקוד המרכז, לראש המינהל האזרחי, למשטרה, ליועץ המשפטי לממשלה (8.2.84).

תלונה נוספת נשלחה ע"י מר שלמה באום ביום 20.4.86. תלונה נוספת למשרד הפנים, עם בקשה שלא לחדש את אשרת השהייה של הנ"ל נשלחה

ELYAKIM HA'ETZNI
ADVOCATE
Tel. 02-961878 - Home No. 7
Kiri'at Arba - Hebron

اليقيم هاعصني، محامي
تلفون 02961878 - منزل 7
قريبات اربع - الخليل

אליקים העצני
עורך דין
מסגרת טל. 02-961878
קרית ארבע חברון
י"א א"א

עמוד 8

כב' היועץ המשפטי לממשלה, מפכ"ל משטרת ישראל ירושלים

לשר הבטחון ולשר הפנים (29.11.86, 14.12.86), העתק נשלח לראש הממשלה.

על תלונתו של הח"מ השיב היועץ המשפטי זמיר כי סגר את התיק.
על תלונתו של מר באום השיב סנ'צ עמי פלייסינג:

"...על דעת היועץ המשפטי לממשלה החלט לגנוז את התלונה... בהעדר
עבירה פלילית..."

על התלונה למשרד הפנים לא נתקבלה תשובה עניינית. ממשרד הבטחון הגיעה
תשובה סתמית ומתחמקת.

זאת לתעד, כי במדינת ישראל מותר לתושב חוץ זר להסית בכתב, בגלוי, למרי
אזרחי (כולל השחתת רכוש וכו').

אני מבקש להשיבני ללא דיחוי, עניינית, על כל הנ"ל. במידה ושוב תימשך הסחבת
לא אהסס לפנות לבג"צ.

בכבוד רב,
אליקים העצני
אליקים העצני, עו"ד